SADRŽAJ

DOKUMENTI 65
Papina poruka svećenicima povodom Dana svećeničkog posvećenja (12. lipnja 2026.) 65
Poruka Svetog Oca Lava XIV. za 6. Svjetski dan djedova, baka i starijih osoba (26. srpnja 2026.): *»Tebe ja zaboraviti neću« (Iz 49, 15)* 67
Poruka Pape Lava XIV. za 11. Svjetski dan molitve za skrb o stvorenome svijetu (1. rujna 2026.): *»Mačeve će prekovati u plugove, a koplja u srpove« (Iz 2, 4)* 69
Poruka pape Lava XIV. za 112. Svjetski dan selilaca i izbjeglica (27. rujna 2026.): *Pa i samo jedno od te djece (usp. Mt 18, 10)* 71
Poruka Pape Lava XIV. za X. Svjetski dan siromaha (15. studenog 2026.): *Gospodin je utočište siromašnih (usp. Ps 14, 6)* 74
Poruka predsjednika Vijeća HBK-a za katehizaciju i novu evangelizaciju na početku katehetske i školske 2026./ 2027. godine: *Zajedno u vjernosti Evanđelju* 77
➢ IZVJEŠTAJI
Priopćenje s Izvanrednog zasjedanja HBK-a (Zagreb, 1. lipnja 2026.) 79
Sastanak (nad)biskupijskih povjerenika za obiteljski pastoral i sjednica Vijeća HBK-a za život i obitelj (Zagreb, 8. lipnja 2026.) 81
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA 83
Ured za obitelj − Povjerenstvo za pastoral obitelji 83
Đakonsko ređenje (Krk, 3. listopada 2026.) 83
Biskupijsko hodočašće na Trsat (11. listopada 2026.) 83
Plenarni svećenički sastanak (Krk, 14. listopada 2026.) 84
Teološko-pastoralni seminar Riječke metropolije (Rijeka, 19. listopada 2026.) 84
Permanentno obrazovanje mladih svećenika 85
Tečajevi priprave za brak 85
Katekumenat 86
Naši svećenički kandidati 86
IZ KATEHETSKOG UREDA
Duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelj(ic)e (11.-13. prosinca 2026.) 87
APOSTOLAT ZA DUHOVNO MAJČINSTVO ŽENA: Godišnjica smrti sl. Božje Marice Stanković (24. listopada 2026.) 87

CARITAS BISKUPIJE KRK 88
- Najave

Projekt »72 sata bez kompromisa« 88
Akcija »Plamen za dvostruko dobro« 88
Susret voditelja župnih Caritasa 88
Akcija »Nedjelja Caritasa« 89
Program socijalne samoposluge 89

- Izvještaji

Projekt ljetovanja u Domu Emaus 89
Projekt »Prijatelj s mora« 90

DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI 91
Kronika krčkog biskupa Ivice Petanjka 91
- Svećenici: Razrješenja i imenovanja u Krčkoj biskupiji 2026. 93
- Obavijest: Biskupijsko savjetovalište za brak i obitelj 94
- Izvještaji

Županijski stručni skup vjeroučitelja Riječke nadbiskupije i Krčke biskupije (Rijeka, 23. svibnja 2026.) 94
Vlč. Marko Mikić zaređen za svećenika Krčke biskupije (Krk, 30. svibnja 2026.) 96
Svečanim misnim slavljem proslavljena svetkovina sv. Kvirina (3. lipnja 2026.) 98
Obilježavanja dana svećeničkog posvećenja 99
Dijamantni svećenički jubilej don Dinka Deželića (Cres, 3. srpnja 2026.) 101
Ljetovanje bogoslova krčke biskupije s biskupom Petanjkom (o. Rab, 9.−12. srpnja 2026.) 102
Biskup Petanjak slavio svetu misu za hrvatske branitelje i poginule u Domovinskom ratu (Batomalj, 5. kolovoza 2026.) 103
Katehetski dan za vjeroučitelje Krčke biskupije (Lopar, 3. rujna 2026.) 104
Svećenici na duhovnim vježbama 105

IN MEMORIAM: s. M. Skolastika Anka Rašin (1934.-2026.) 106

Izdaje: BISKUPSKI ORDINARIJAT KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr
web: biskupijakrk.hr

Uredila: Irena Žužić

Odgovara: mons. mr. Zvonimir Seršić, *generalni vikar*

➢ **PORUKE**

PAPINA PORUKA SVEĆENICIMA POVODOM DANA SVEĆENIČKOG POSVEĆENJA

— 12. lipnja 2026. —

Predraga braćo svećenici!

Na dan u kojem Crkva promatra probodeno Srce svoga Gospodina, iz kojeg izvire neiscrpni izvor mira i jedinstva za sav ljudski rod, upućujem prije svega samom sebi, a zatim i svima vama riječi koje je Bog uputio izraelskom narodu: »Sveti budite! Jer sam svet ja, Jahve, Bog vaš!« (*Lev* 19, 2; usp. *1 Pt* 1, 16). Taj Božji poziv razliježe se kroz čitavu povijest i danas snažno odjekuje za svakog vjernika i, na posebno zahtjevan način, za nas svećenike. Svetost nije jedna od mnogih opcija, niti neki apstraktni ideal: ona se tiče samog identiteta svakog onog koji želi biti dionikom života Uskrslog.

Svetost je dioništvo u Kristovu otajstvu

Bog nas poziva da sudjelujemo u njegovoj svetosti. Kada nas poziva da budemo sveti jer je On svet, pokazuje nam put do tog cilja, koji se sastoji u tome da dopustimo da se oblikujemo po njegovu Srcu. A za nas, predraga braćo, taj je poziv posebno radikalan. Gospodin je obećao: »dat ću vam pastire po srcu svojemu koji će vas pasti razumno i mudro« (*Jr* 3, 15). Svetost koja se od nas traži jest predanje Bogu s potpunim povjerenjem, dopuštajući da nas njegov Duh Sveti preobrazi. No, upravo tu izbija na vidjelo veliki paradoks našeg svećeničkog života: pozvani smo sudjelovati u samoj Božjoj svetosti, a ipak to blago nosimo u glinenim posudama (usp. *2 Kor* 4 ,7), ograničeni smo i nesavršeni, često obilježeni slabostima i umorom, a ponekad i ranama. Kako ljudsko srce, tako krhko i ranjivo, može odgovoriti na tako uzvišen poziv!? Svećenik živi u toj napetosti, ali zna gdje će naći mir: u otvorenom boku Gospodina Isusa.

Put sjedinjenja

Sjedinjenje našeg srca s Kristovim nije iskustvo pridržano za malobrojne odabrane, već sakramentalni, euharistijski put, koji se ostvaruje u svakodnevnom životu. Predraga braćo, ređenjem smo suobličeni Kristu, ali trebamo uvijek iznova u sebi oživljavati dar milosti svakodnevnim slavljenjem euharistije, molitvom, razmatranjem Božje riječi i poniznim služenjem braći i sestrama. Ostanimo sjedinjeni s Kristom u svemu: u svom radu i svemu onome što nam se događa u našoj svakodnevici. Tada će se svetost, koju je uzalud tražiti u izoliranim naporima, pokazati onakvom kakva zapravo jest: odgovor na milost koja nam prethodi, podržava nas i preobražava, jer u našoj ljudskosti nema odvojenih prostora. Molitva, služenje, odnosi, umor, radosti i neuspjesi, čak i naizgled izgubljeno vrijeme ili ljubav koja se čini potraćenom – sve to postaje povlašteno mjesto za objavu Boga i njegove beskonačne ljubavi.

Svećenik neporočna, jednostavna i čista srce je kontemplativan čovjek usred djelovanja, milosrdan, vjeran u kušnji i radostan u sebedarju. Svijetu su silno potrebni pastiri koji nude ne samo riječi ili programe, već živo svjedočanstvo pomirenog srca, koje širi miomiris Kristove svetosti. Postojan svećenički život, suobličen Srcu Isusovu, vjerodostojan je znak jedinstva, mira i milosrđa. Tako, u vremenu obilježenom podjelama i tjeskobama, možemo biti mirotvorci, svjedoci nježnosti Dobrog Pastira, koji zna sabirati raspršene i liječiti ranjene. Tada naša revnost nije aktivizam već preobilje ljubavi, koja je »zanos, izlaz, dar i susret« (Papa Franjo, Enc. *Dilexit nos*, 28).

Srce Kristovo je srce svetaca

Odgovor na poziv na svetost ne sastoji se prvenstveno u naporu oko askeze i savršenstva, ma kako nužan bio, već u zaufanom prianjanju uz ljubav objavljenu u probodenom Srcu Isusovu. Apostol Ivan poziva nas razmatrati otvorenu ranu na boku Raspetoga Krista (usp. *Iv* 19, 34), u kojoj Bog na konačan način otkriva u čemu se sastoji Božja svetost: ne u nedokučivoj distanciranosti nekog izoliranog savršenstva, već u ljubavi koja se daje do te mjere da dopušta da bude ranjena te tako može postati izvorom milosrđa i života. Presveto Srce Isusovo je slika Božje ljubavi u pravom smislu riječi: svemoćne ljubavi upravo zato što je sposobna postati ranjiva, pretvoriti bol u milost i patnju u nadu.

To blagoslovljeno Srce je, dakle, „mjesto“ gdje se svetost otkriva kao prisnost i nježnost. Svetost svećenika tako se može očitovati u poniznoj i hrabroj blizini, u tome da svećenik bude za sve i blizu svima, držeći vrata ovčinjaka otvorenima kako bi mnogi mogli ući i pronaći pašu i spokoj (usp. *Iv* 10, 9). Zato se od nas traži odnos s Bogom koji nas ne udaljava od ljudi, već nas čini bližnjima svima; odnos koji oblikuje srca koja su strpljiva, nježna, puna ljubavi, sposobna za blizinu, suosjećanje i slušanje. Tako se, sjedinjenjem našeg nesavršenog srca s probodenim Srcem Isusovim, ostvaruje naš put do svetosti. Ne živimo više mi, nego Krist živi u nama (usp. *Gal* 2, 20). Takva se svetost ne živi u odvojenosti od drugih. Njegujte svećeničko bratstvo: budite u kontaktu jedni s drugima, slušajte i podržavajte jedni druge. Svećenik koji se izolira polako izgara, dok svećenik koji hoda sa svojom braćom raste. I sveti Augustin nas na to podsjeća: »Kako pobjeći od tame? Tako da ljubimo svoju braću. Kako ćemo pokazati da volimo svoju braću? Tako da ne prekidamo jedinstvo i da čuvamo ljubav« (*In Epist. Io. ad Parthos II*, 3).

Predragi svećenici, obnavljajte svaki dan svoj „evo me“ pred probodenim Srcem Kristovim. Potpuno mu se predajte, da biste mogli ljubiti njegov narod istom ljubavlju kojom ih On ljubi. I s radošću se sjetite onoga što sveti Arški župnik volio ponavljati: »svećeništvo je ljubav Srca Isusova« (usp. Benedikt XVI., *Pismo povodom početka Svećeničke godine* [16. lipnja 2009.]: AAS101 [2009.], str. 569). Ta ljubav je zalog i jamstvo da ništa od nas neće biti izgubljeno ako mu se predamo i sve njemu prikažemo. Povjeravam sve vas Djevici Mariji, Majci svećenikâ. Neka nas ona, koja je u svom srcu čuvala otajstvo svoga Sina, nauči čuvati i izmoli nam da u nama Srce Krista, Spasitelja svijeta.

12. lipnja 2026., svetkovina Presvetog Srca Isusova.

PAPA LAV XIV.

PORUKA SVETOGA OCA LAVA XIV.
ZA ŠESTI SVJETSKI DAN DJEDOVA, BAKA I STARIJIH OSOBA

− Blagdan sv. Joakima i Ane, 26. srpnja 2026. −

»Tebe ja zaboraviti neću« (Iz 49, 15)

Draga braćo i sestre!

Preko proroka Izaije, Gospodin obećava da nikada neće zaboraviti nikoga od nas. Uvjerava nas da je naša lica urezao u svoje dlanove (usp. Iz 49, 16) i da je njegova ljubav veća od majčine ljubavi prema djetetu (usp. Iz 49, 15). Prorok pred nas stavlja prisan i jezgrovit dijalog u kojem se Bog svakom pojedincu i samom narodu obraća s *ti.* I danas možemo čitati te riječi kao da se odnose na svakog pojedinog od nas i svaki od nas može čuti to »Tebe ja zaboraviti neću«, kao da je upućeno baš njemu osobno.

Riječi su to koje nas ispunjavaju utjehom i povjerenjem. One su odgovor na tjeskoban osjećaj koji budi nemir u srcu: »Gospod me ostavi, Gospod me zaboravi« (Iz 49, 14). Koliko je često u Svetom pismu, posebno u psalmima, molitva izraz nemoći i izgubljenosti onoga koji osjeća da se nitko ne zanima za njegov život i da je zanemaren! Bolan osjećaj da su zaboravljeni, nažalost, dijele mnogi, a među njima i veliki broj starijih osoba.

No, Božja ljubav, koja nikoga ne zaboravlja, daje se kao čin pravde i odgovor na anonimnost u kojoj ljudski život prečesto utone. Na živote mnogih, posebno starijih osoba, kao da je bačen veo koji zamagljuje crte licâ i obavija ih zaboravom. To je ono što se događa u kućama i stanovima gdje vlada samoća, kao i u mjestima za skrb gdje jedinstvenosti svake osobe prijeti opasnost da bude svedena na broj kreveta ili bolest.

Proslava Svjetskog dana baka i djedova i starijih osoba prilika je da ponovno otkrijemo da je Crkva pozvana biti majka svih i da je u svakoj životnoj dobi moguće uvijek se prepoznati kao sinovi i kćeri Božje.

Neka, dakle, ovaj Dan bude nadahnuće i poticaj svima, a posebno mladima, da obnove lijepi običaj posjećivanja svojih baka i djedova, starijih članova obitelji, pa i onih koji nemaju nikoga tko bi ih posjetio.

Ovom porukom i svojom prisutnošću prenesite im blizinu i ljubav Pape. Pobrinite se da prorokove riječi: »Tebe ja zaboraviti neću« poprime oblik nježnog i srdačnog susreta. »U doba koje teži brzini i raspršenosti, ljudsko tijelo čezne za nježnom rukom, toplom riječju i pažljivim srcem koje će ga njegovati i prepoznati. Digitalna kultura umnaža veze i nudi nove mogućnosti susreta; unatoč tomu, ljudsko srce zadržava neotuđivu potrebu za blizinom.« (*Magnifica humanitas*, 239).

Crkva zna za patnje svojih starijih članova; dobro zna da se na njih prečesto gleda s predrasudama i doživljava ih se kao teret; svjesna je da ekonomija, u čijem je središtu profit, slabi obiteljske odnose; zna da su mnoge starije osobe napuštene od djece koja su prisiljena odseliti se ili, u nekim slučajevima, boriti se u ratu. Koji god da razlog bio posrijedi, ona radosno proglašava Gospodinovo obećanje: »Tebe ja zaboraviti neću«.

Lijepo je, u svakoj životnoj dobi, a posebno kad više nismo mladi, otkriti, kao što je rekao blaženi Ivan Pavao I., da smo primatelji »Božje neprolazne ljubavi. Znamo da smo mu uvijek pred očima, pa i kada se čini da nas okružuje tama. On je otac; i više od toga, On je majka« (Angelus, 10. rujna 1978.). Iako nam se ta misao ne rađa sama od sebe, istina je da ni u starosti ne prestajemo biti sinovi i kćeri, te stoga poziv da se vratimo u Božje naručje, čija je ljubav i očinska i majčinska, vrijedi svaki dan.

Mnogi tijekom svog života otkriju Božju nježnost, katkad upravo kad se ovaj primakne svom kraju. Naime, sve se češće, za razliku od prošlosti, događa da čovjek i ostari, a da nije imao stvarno iskustvo vjere. U tom slučaju, starost, sa svojim pitanjima koja se s većom hitnošću javljaju u tom životnom dobu, može postati prikladno vrijeme za početak ili nastavak duhovnog života. Na tom novom putu može se prepoznati da je Bog, kao što kaže sveti Augustin, »majka jer grije, hrani, doji, štiti« (*Tumačenje Psalma* 26, II, 18). Ta svijest nam pomaže da se ne sramimo slabosti kad se ona javi i ujedno da shvatimo da svi i uvijek trebamo jedni druge i da svi »prosimo« od drugih pažnju i brigu. Bogu, koji nam postaje blizak i kojeg učimo prepoznavati u njegovoj nježnosti možemo se sada obraćati s djetinjim povjerenjem u molitvi. Nikada nije prekasno da mu se počnemo obraćati. To može biti veliki dar za sve.

Drage starije osobe, papa Franjo govorio je o vama kao o »novom narodu« (Kateheza, 23. veljače 2022.), budući da broj starijih osoba nikada u povijesti nije bio tako velik kao danas. Zato je važnije nego ikad da mi, zajedno s vama, »novim narodom«, razmišljamo o tome koji bi to mogao biti naš poziv kada se čini da krhkost, koja prati čovjeka od njegova rođenja, ima nadmoć.

Želim vam reći: ne bojte se te krhkosti! Upravo ta slabost krije u sebi novi potencijal koji osvjetljava i druge životne dobi. Naime, krhkost, kad je prihvatimo i priznamo, »otvara srce uzajamnoj pomoći i zazivanju onoga koji može darovati ono što nijedna ljudska moć ne može jamčiti: duboko pomirenje srca, a s njime i pravi mir.« (Susret s alžirskom zajednicom, Bazilika Majke Božje Afričke, Alžir, 13. travnja 2026.).

Na taj način možemo kao kršćani živjeti svoju starost: »krhki«, ali istodobno »pozvani«. Svaki muškarac i žena mogu se iznova roditi i u starosti (usp. Iv 3,4-6) i uskliknuti zajedno s prorokom: »Mir i obraćenje – spas vam je, u smirenu uzdanju snaga je vaša« (Iz 30, 15). Ta snaga može postati poziv da se ne pribjegava putovima oholosti i moći kako bi se osigurao suživot među ljudima, već putovima pomirenja i istinskog mira. U ovom vremenu, tako bolno obilježenom nasiljem rata i društvenim nemirima, mnogi se pitaju kakav će biti svijet u kojem će njihovi unuci odrastati. Pozivam vas, predragi, da mi se pridružite u ustrajnoj molitvi da mir što prije zavlada u cijelome svijetu.

Draga starija braćo i sestre, zahvaljujem vam što me svakodnevno podupirete svojim molitvama, napose kada molite svetu krunicu. Od srca uzvraćam sa željom: neka nas Gospodin, koji nas nikada ne zaboravlja, uvijek obnavlja u vjeri, nadi i ljubavi!

Iz Vatikana, 15. lipnja 2026.

PAPA LAV XIV.

PORUKA PAPE LAVA XIV.
ZA 11. SVJETSKI DAN MOLITVE ZA SKRB O STVORENOME SVIJETU

— 1. rujna 2026. —

»Mačeve će prekovati u plugove, a koplja u srpove« (Iz 2, 4)

Draga braćo i sestre!

Naš Gospodin Isus Krist došao je da život imamo i da ga imamo u izobilju (usp. Iv 10, 10). Taj dar života nalazi se u samom srcu našega poslanja kao učenika i našega zajedničkog poziva na izgradnju civilizacije ljubavi. Dok obilježavamo ovaj Svjetski dan molitve za skrb o stvorenome svijetu, ponovno smo pozvani promatrati dar života i čuvati zemlju koja ga održava, jer su to opipljivi načini iskazivanja hvale našemu Stvoritelju.

Danas svjedočimo brojnim krizama i velikim ljudskim patnjama. Istodobno se čini da se narušavanje skladne ravnoteže stvorenoga svijeta ubrzava. Te pojave nisu međusobno nepovezane. One su jedan isti vapaj za ozdravljenjem i mirom koji se uzdiže iz ranjenoga svijeta.

Bog života, objavljen u Isusu Kristu, daruje nam mir koji svijet ne može dati: »Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem« (Iv 14, 27). Taj mir nije ni površan ni prolazan; on izvire iz trajne Kristove ljubavi i njegove brige za svakoga čovjeka.

Pa ipak, to je obećanje mira u oštroj suprotnosti sa stvarnošću koju vidimo u mnogim dijelovima svijeta. Prorok Izaija govorio je o vremenu kada će narodi »mačeve prekovati u plugove« (Iz 2, 4), preobražavajući ono što uništava život u ono što ga održava. Danas, međutim, prečesto svjedočimo upravo suprotnome: napori se i dalje usmjeravaju prema nasilju i ratu.

Rat ostavlja rane koje sežu daleko izvan bojnoga polja. Odnosi živote, razdire obitelji i prisiljava milijune ljudi da napuste svoje domove, produbljujući tako strah, nepravdu i podjele (usp. *Gaudium et spes*, 77-82). Rat nakon sebe ostavlja i društveno i ekološko razaranje čije posljedice traju naraštajima. Povrh toga, međuodnos oružanih sukoba i propadanja okoliša često stvara začarani krug koji uništava ekosustave, onečišćuje temeljne resurse poput zraka i vode te ugrožava sigurnost opskrbe hranom. Time se produbljuju siromaštvo i nejednakost te stvaraju nove društvene napetosti koje mogu pridonijeti nastanku novih sukoba.

Štoviše, rat stvara rane koje oštećuju cjelokupno tkivo života, nanoseći štetu ne samo pojedincima i zajednicama nego i široj mreži njihovih odnosa s cijelom ljudskom obitelji te njihovu skladu sa stvorenim svijetom. On razotkriva dublji neuspjeh da živimo kao oni koji su stvoreni na sliku i priliku Božju, da poštujemo život i skrbimo za zemlju koja nam je povjerena. To nije samo politički neuspjeh nego i moralni i duhovni. Ukorijenjen u izopačenim željama i zlouporabi ljudske slobode i moći, rat je protusvjedočanstvo Evanđelju mira.

Spomenute krize ne pozivaju samo na odgovornost nego i na obraćenje srca koje će donijeti plodove dublje vjernosti Bogu, međusobne ljubavi i poštovanja dara stvorenoga

svijeta. Nesklad koji vidimo u svijetu – poput nasilja, nepravde i ekološkoga propadanja – nije jednostavno posljedica manjkavih sustava ili struktura; on je »simptom dublje podvojenosti ukorijenjene u samom čovjeku« (*Gaudium et spes*, 10). Ljudsko je srce, naime, mjesto gdje se odvijaju najdublje borbe i gdje se očituje naše palo stanje. Ono nije samo sjedište osjećaja nego središte osobe – mjesto gdje se susreću razum, želja, volja i savjest. Upravo se ondje borimo s oprečnim težnjama u sebi: između ljubavi i ravnodušnosti, istine i obmane, pravde i nepravde (usp. Jak 1, 14-15). Stoga su rane rata i propadanje zemlje duboko povezani sa stanjem ljudskoga srca. Sukobi koji muče čovječanstvo na mnogo su načina vanjski izraz unutarnjega nesklada i podijeljenosti. Kad je srce izobličeno, trpe odnosi, a strukture koje gradimo počinju odražavati taj nered.

Papa Benedikt XVI. podsjetio nas je da se »vanjske pustinje množe u svijetu, jer su unutarnje pustinje postale tako prostrane« (*Homilija na misi svečanog početka petrovske službe*, 24. travnja 2005.). To nas poziva prepoznati da je ono što je slomljeno oko nas na neki način slomljeno i u nama. Zato, želimo li graditi miroljubivo društvo, ne smijemo samo reformirati strukture nego moramo obnoviti i svoja srca. Duboko ukorijenjeni uzroci sukoba i iskorištavanja stvorenoga svijeta proizlaze iz etičke i kulturne krize, koja uključuje gubitak osjećaja za granice, želju za dominacijom, težnju za neposrednom dobiti i nesposobnost prepoznavanja dostojanstva koje je Bog podario svakom ljudskom biću.

Proročki poziv da se »mačevi prekuju u plugove« (Iz 2, 4) stoga nije samo vizija za narode nego poziv svakom čovjeku. Poziva nas preobraziti ono što nanosi štetu u ono što služi životu. No ta se preobrazba ne može postići samo vanjskim promjenama. Ona, u suradnji s Božjom milošću, zahtijeva dublje osobno i zajedničko obraćenje – povratak Bogu, koji će dovesti naše želje u pravi red, izliječiti naše rane i pomoći nam rasti u kreposti.

Bez te nutarnje preobrazbe mir će ostati krhak i kratkotrajan. Ali ondje gdje se srca obnavljaju, počinju se otvarati nove mogućnosti. Ono što je korišteno za uništenje može se preusmjeriti prema životu, prema skrbi za siromašne, prehranjivanju gladnih i očuvanju stvorenoga svijeta. To je put istinskoga ekološkog obraćenja, u kojemu plodovi našega susreta s Isusom Kristom izlaze na vidjelo u našem odnosu sa svijetom koji nas okružuje (usp. Franjo, *Laudato si'*, 217). Mir, dakle, počinje u srcu i odatle se širi na naše odnose, naše zajednice i cijeli svijet.

Premda su izazovi koji stoje pred nama golemi, Bog nas ne ostavlja bez sredstava ozdravljenja i preobrazbe. Umjesto ratnoga oružja, Bog mira daje nam snagu liječiti, miriti i graditi civilizaciju ljubavi. Tako smo pozvani čuvati brojne „ekosustave" koji su nam povjereni: ekosustave stvorenoga svijeta, ljudskih odnosa i samoga ljudskog srca.

Zamislimo svijet u kojem bi se snage koje se danas ulažu u rat usmjerile prema cjelovitom ljudskom razvoju, prevladavanju siromaštva, zaštiti ljudskoga dostojanstva i pomirenju podijeljenih naroda. Takva vizija odražava vjeru u dolazak Božjega kraljevstva.

Istinska sredstva za izgradnju mira nisu oružja uništenja, nego istina, dijalog, strpljivost, dobrota, pravda, milosrđe, razumijevanje, skrb i ljubav. Ona izviru iz srdaca oblikovanih Evanđeljem i poduprtih Božjom milošću. Samo ona imaju moć preobraziti pojedince, obnoviti zajednice i liječiti rane našega svijeta.

Draga braćo i sestre, put koji je pred nama jasan je, premda nije lak. Pozvani smo dopustiti da se naša srca obnove kako bismo mogli tražiti mir i skrbiti za stvoreni svijet. Sveto pismo govori nam: »A vrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život« (usp. Izr 4, 23).

Ako tu zadaću prihvatimo s poniznošću i vjerom, postat ćemo Božji suradnici u djelu obnove. Polako, ali sigurno, prijeći ćemo iz pustinje u vrt, iz podijeljenosti u zajedništvo i iz nasilja u mir.

Neka nam Gospodin podari hrabrost kročiti tim putem kako bi se u naše vrijeme mačevi doista prekovali u plugove, kako bi obećanje Evanđelja pustilo dublje korijenje u našem svijetu i kako bi Kristov mir zavladao nad svim stvorenjem.

Iz Vatikana, 15. kolovoza 2026., na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije.

PAPA LAV XIV.

PORUKA PAPE LAVA XIV. ZA 112. SVJETSKI DAN SELILACA I IZBJEGLICA

— 27. rujna 2026. —

Pa i samo jedno od te djece (usp. Mt 18, 10)

Draga braćo i sestre!

Iz godine u godinu Svjetski dan selilaca i izbjeglica poziva nas da svoj pogled upravimo prema različitim vidovima složenoga migracijskog fenomena. Za ovaj 112. Dan tema »Pa i samo jedno od te djece« skreće našu pozornost na maloljetnike koji su izravno uključeni u iskustvo migriranja i bijega, na brigu za njih i na Gospodinovo obećanje: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima« (Mk 9, 37).

Raseljena djeca: složena stvarnost ranjivosti

Maloljetnici su najranjiviji unutar svjetskih migracijskih tokova. To su konkretna lica, jedinstvene životne priče koje se obraćaju našoj savjesti. Svake su godine milijuni djece i adolescenata prisiljeni napustiti svoju zemlju zbog ratova, siromaštva, nasilja, ekoloških katastrofa i drugih tragedija, a njihov broj, nažalost, nastavlja rasti. Gospodarske, političke i vojne odgovornosti za tu katastrofu neizmjerne su.

Patnja ne završava samim preseljenjem: ima izrazito mladih koji su izgubili roditelje, braću, sestre i prijatelje te su bili svjedoci neizrecivoga nasilja. Drugi, koji su dugo odvojeni od članova svoje obitelji, pokušavaju se ponovno sjediniti s njima, dok u međuvremenu proživljavaju tjeskobu razdvojenosti. Ima i maloljetnika koji putuju zajedno s roditeljima, ali su ipak izloženi krajnje teškim i traumatičnim uvjetima. Naposljetku, ne možemo zaboraviti tragičan položaj onih koji su odvojeni od roditelja zbog vraćanja u zemlju podrijetla.

Tom već dramatičnom prizoru pridružuju se i druge tragedije: smrti na migracijskim rutama, trgovanje ljudima i iskorištavanje, novačenje maloljetnika za sudjelovanje u oružanim sukobima, seksualno nasilje, prisilni brakovi te strahote koje su pretrpjeli ili kojima su svjedočili tijekom putovanja. Njihovo se dostojanstvo gazi na previše načina.

Papa Franjo je u Poruci za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2017., posvećenoj temi *Maloljetni selioci, ranjivi i bez glasa*, podsjetio da su oni »bespomoćni u trostrukom smislu: jer su djeca, jer su stranci i jer nemaju sredstava da se zaštite kad su, iz raznih razloga, prisiljeni živjeti daleko od vlastite domovine i odvojeni od svojih obitelji«.

Pa ipak, usred tolike tame ne nedostaje svjetla solidarnosti: pojedinci, obitelji, građanske ustanove i crkvene zajednice odlučuju ne okrenuti glavu na drugu stranu (usp. Lk 10, 29-37). Pomislimo na obitelji koje otvaraju vrata svojih domova kako bi toj djeci vratile toplinu obiteljskoga ognjišta, na odgojitelje u prihvatnim zajednicama, na volontere i radnike koji se svakoga dana, na migracijskim rutama i u našim gradovima, posvećuju skrbi za nevidljive rane tih malenih. Svojim zauzimanjem svjedoče da ljubav može pobijediti ravnodušnost.

Pa i samo jedno od te djece

Pred tom dramatičnom stvarnošću misao mi se upravlja Isusovim riječima koje duboko propituju savjest svakoga od nas: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima« (Mt 18, 5). Nije riječ o brojevima ni o statistikama. Evanđelje nas poziva da ne računamo: pa i samo jedno. Svako dijete, svako ljudsko biće ima beskrajno dostojanstvo. Ono je slika i prilika Božja (usp. Post 1, 26), Gospodinova prisutnost. Pred svakim maloljetnim migrantom pozvani smo učiniti čin čovještva i vjere: u djetetu, naime, možemo prihvatiti i susresti Gospodina. Taj poziv postaje još snažniji u svjetlu druge Gospodinove tvrdnje u Matejevu Evanđelju: »Stranac bijah i primiste me« (Mt 25, 35).

Nažalost, maloljetni migranti lakše postaju nevidljivi jer nemaju odrasle osobe koje bi ih štitile i pružale im potporu. Potrebno je djelovati u zemljama podrijetla kako bi se uklonili mogući uzroci koji ih prisiljavaju na bijeg, a istodobno pružiti zaštitu i prihvat u zemljama tranzita i odredišta. Vapaj raseljene djece danas se uzdiže k Bogu, upravo poput onoga o kojem čitamo u Knjizi Izlaska: »Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove. Zato sam sišao da ga izbavim« (Izl 3, 7-8). Bog sluša te, kako bi oslobodio, snažno proziva savjest i djelovanje svakoga od nas, kao što je to učinio s Mojsijem. Ne možemo ostati ravnodušni niti se naviknuti na toliku patnju.

Poziv na odgovornost svih

Pa i samo jedno od te djece poziva nas, u našem osobnom životu, otvoriti oči i srce kako bismo duboko saslušali životnu priču, strahove i snove svakoga od njih te nadvladali onaj odmak koji ljudsko biće svodi na statistički podatak koji nas se izravno ne tiče. To je poziv da dijete prepoznamo u njegovu dostojanstvu i prije njegova položaja »migranta« te da štitimo njegova temeljna prava: na život, na obrazovanje i na životni standard koji će mu omogućiti da potpuno raste i razvija se na fizičkom, mentalnom, duhovnom, moralnom i društvenom području.

Pa i samo jedno od te djece poziva nas, u crkvenom životu, pretvoriti prihvat iz apstraktnoga pojma u trajnu pastoralnu praksu. Ne možemo se ograničiti na to da tu zadaću povjerimo ustanovama ili udrugama koje imaju posebnu karizmu: pred konkretnim licima koja nam se svakodnevno obraćaju cijela je kršćanska zajednica pozvana doživljavati ih kao svoju djecu i postati bliska konkretnoj životnoj priči svakoga od njih. Potrebno je poticati kršćanske zajednice na integraciju i vrednovanje izbjeglica i migranata kao punopravnih članova crkvene obitelji, promičući nove odgojne i duhovne putove, također prilagođene pojedincu, koji nadilaze logiku pukoga pružanja pomoći. Posebno je važno spriječiti usamljenost, izolaciju i odbacivanje, koji nerijetko pogađaju i djecu migranata, te promicati dinamiku susreta i integracije u kojoj se mladi iz lokalne zajednice i mladi migranti mogu zajedno osnaživati na putu uzajamnoga poštovanja, solidarnosti i prijateljstva.

Pa i samo jedno od te djece, u obzoru različitih religija, podsjeća nas da ranjivost djece ne poznaje vjerske granice i da nas ujedinjuje u zajedničkoj humanitarnoj i duhovnoj odgovornosti. Ona postaje plodno tlo za konkretan međureligijski dijalog u kojem vjernici, crpeći iz vlastitoga osjećaja transcendencije, surađuju u stvaranju mreža zaštite. Vjerske su zajednice pozvane stvarati prostore u kojima će svaka djevojka i svaki mladić biti poštovani i cijenjeni u svojim kulturnim identitetima, sprječavajući opasnost da ih radikaliziraju ekstremističke skupine. Zaštititi maloljetnika u konačnici znači čuvati božanski pečat utisnut u njemu.

Pa i samo jedno od te djece, u kontekstu građanskih institucija, poziva nas ponovno potvrditi načelo najboljega interesa djeteta. Javne i privatne ustanove dužne su u središte staviti zaštitu i dostojanstvo svakoga pojedinog djeteta i adolescenta. To podrazumijeva usvajanje učinkovitih instrumenata pravne zaštite, promicanje spajanja obitelji i sprečavanje trauma razdvajanja. Hitno je potrebna promjena perspektive: težište rasprave treba preusmjeriti s pukoga upravljanja migracijskim tokovima na potpunu i neposrednu zaštitu ljudskih prava, usvajajući »koordiniran, solidaran i učinkovit odgovor koji može zajamčiti zaštitu, prihvat i stvarne mogućnosti integracije onima koji migriraju« (Govor u španjolskom Parlamentu, Madrid, 8. lipnja 2026.).

Povjerimo maloljetne migrante i izbjeglice majčinskoj zaštiti Presvete Marije koja je, zajedno sa svetim Josipom i Isusom, tada još djetetom, upoznala okrutnost Herodova nasilja i dramu izgnanstva u Egipat (usp. Mt 2, 13-15). Neka ona prati njihove korake i pomogne našim zajednicama postati živim i vjerodostojnim znakovima Evanđelja.

Iz Vatikana, 11. kolovoza 2026., spomendan sv. Klare Asiške.

PAPA LAV XIV.

PORUKA PAPE LAVA XIV. ZA X. SVJETSKI DAN SIROMAHA

— XXXIII. Nedjelja kroz godinu, 15. studenog 2026. —

Gospodin je utočište siromašnih (usp. Ps 14, 6)

1. »Gospodin je utočište siromašnih« (usp. Ps 14, 6). Psalmistove riječi predlažu nam put kojim smo pozvani kročiti u pripravi za 10. svjetski dan siromaha. Potrebno se ponovno vratiti Božjoj riječi kako bismo prepoznali važno mjesto koje siromasi imaju u životu Crkve. Taj izraz iz psalma postaje kriterij za prosuđivanje kršćanskog života, jer otkriva Božje lice i priznaje ljudsko siromaštvo. U dramatičnom povijesnom času – uništenju jeruzalemskog Hrama – narod se osjećao ostavljenim od Boga i iskusio nezapamćenu materijalnu i moralnu bijedu.

Svakom se naraštaju ta Božja riječ pokazuje u svoj svojoj aktualnosti. Od samog početka tekst ukazuje na proturječje u koje se često upada također u naše vrijeme. Psalam, naime, započinje riječima: »Bezumnik reče u srcu: 'Nema Boga.' Pokvareni rade gadosti; nitko da čini dobro« (Ps 14, 1). One ističu kontrast između onih koji se ponašaju mudro i onih koji pak prolaze kroz život kao da ne postoji ništa veće od njih samih. Primjećuje se, nažalost, kako je i u današnje vrijeme raširena društvena nepravda koja je plod arogantne korupcije, koja je ujedno i diskriminirajuća i za svaku osudu. Gubitak osjećaja transcendencije u svakodnevnom životu više nije samo teorijsko poricanje postojanja Boga, nego se, radije, očituje u činjenici da se u nastojanjima oko postizanja osobne i društvene pravde izostavlja njegovu dobrotu i milosrđe.

Prvi koji trpe posljedice toga su siromašni, čiji je broj, i to ne slučajno, u mnogim društvima u porastu. Odsutnost Boga više ne stavlja ljude jedne kraj drugih u međusobnom poštivanju, već jedne iznad drugih u odnosu dominacije i iskorištavanja drugoga. Tako na vidjelo izbija pogubna logika zlostavljanja i isključivanja, koja marginalizira i ponižava. U tom se stanju nalaze ne samo pojedinci, već čitavi narodi. Riječi iz psalma: »proždiru narod moj kao da jedu kruha« (Ps 14, 4), nisu nimalo izgubile na svojoj istinitosti.

2. Vapaj siromahâ za pravdom danas se guši na mnoge, sve podmuklije načine, sve dotle da se potpuno ušutkava sve napore koje oni čine da se čuju njihove molbe. Digitalno okruženje zaoštrava do krajnje mjere predrasude prema njima i jača veo ravnodušnosti koji se nadvio nad njih i probleme koji ih muče. Siromasima ne preostaje ništa drugo već vapiti Bogu (usp. Ps 34, 7) i iznositi mu svoju jadikovku, uvjereni da će biti uslišani, jer je Bog vjeran i bogat milosrđem. I danas potlačeni, poniženi i bespomoćni rastu u uvjerenju da se moraju s povjerenjem i nadom osloniti na Boga. U tom potpunom pouzdanju ponovno cvjeta osjećaj vlastitog dostojanstva, prepoznaje se sestre i braću s kojima se mogu zajedno dijeliti snovi, a nada tiho postaje stvarnost. Tražiti utočište u Bogu znači pronaći istinsku i sigurnu zaštitu, koju moćnici ne mogu jamčiti i radije je uskrate.

Siromah, međutim, zna bolje od drugih prepoznati što je bitno, jer od tog bitnog živi. Budući da je najsličniji Kristu, prepoznaje Boga kao svoje utočište također kad se čini da okolnosti to poriču i ispunjen je nadom u njegovu pravednost, na koju ne treba dugo

čekati da se očituje. U noći napuštenosti i samoće, siromah »prebiva pod zaštitom Višnjega« (Ps 91, 1). Svi koji su ožalošćeni i u nevolji, koji trpe nepravdu i uvrede, koje su snašli patnja i bol, koji su sami i ne nalaze smisao života, mogu pronaći utjehu i novu motivaciju u Gospodinu.

3. To da je Bog utočište nije samo obećanje, već u osobi Isusa Krista postaje stvarnost. Bog prebiva među nama utjelovljenjem Sina, po kojem željeno utočište postaje konkretno i vidljivo. Isus Krist je uistinu Božje utočište za siromahe. Iz svoje poslušnosti Ocu, On silazi do najniže točke, tamo gdje su najubogiji. Svima izlazi ususret i svakome nudi sigurno utočište: »Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti« (Mt 11, 28). U Isusu Bog ne samo da štiti, već i sudjeluje u ljudskom siromaštvu i to sve do križa.

Siromasi našeg vremena su svi zaboravljeni i svi marginalizirani: oni nisu samo bez glasa i bez lica, već im je otet i kruh iz ruku. Neka susretnu Sina Božjega, koji svima postaje bližnji ne zanemarujući nikoga! Neka ga susretnu prije svega u onima koji se nazivaju kršćanima! Po svom tijelu, Crkvi, Isus daje kruh i prijateljstvo; donosi svjetlo i obzor nade; sve zove imenom i svima vraća dostojanstvo. Isus iz Nazareta je Božji dar siromašnima. U njemu sva obećanja postaju stvarnost. Za sve koji su bez doma, posla, obrazovanja, koji su gladni i nemaju pristup zdravstvenoj skrbi otvara se novi put: dijeljenje s drugima kao izraz Božjeg kraljevstva (usp. Mt 5, 3). Opsesiji onih koji zgrću bogatstva samo za sebe suprotstavlja se Božja postojanost, koji svjedočenjem stvarnih ljudi otvara srce i prima sve u svoju ljubav.

4. U Kristu smo, dakle, i mi sami pozvani postati siromašni i biti utočište siromahu. Kršćanska zajednica ne može ostati ravnodušna prema mnogima koji su danas pred vratima i ostaju nevidljivi onima koji su zatvoreni u svoja četiri zida. Crkva je, po svojoj naravi, pozvana biti siromašna i utočište siromašnih. Ne zaboravimo tumačenje prispodobe o bogatašu i siromašnom Lazaru svetog Augustina: »Bogataševo ime se ne spominje, već samo siromahovo. Ime bogataša išlo je od usta do usta, ali Bog o njemu šuti; siromahovo ime bilo je nepoznato, ali nam ga je Bog otkrio. [...] Što bi ti izabrao? Biti siromašan poput Lazara ili bogat poput ovog drugog čovjeka? Ne daj se zavarati! Poslušaj kako je na kraju sve završilo i primijeti koji je izbor bio pogrešan« (Sermo 33A, 4).

Kao što sam spomenuo u Apostolskoj pobudnici *Dilexi te*: »Bog prema siromasima, naime, pokazuje svoju naklonost. Njima je upućena Gospodinova riječ nade i oslobođenja i zato se nitko tko je zapao u situaciju siromaštva ili slabosti ne smije osjećati napuštenim. A Crkva, želi li doista biti Kristova, mora biti Crkva blaženstava, Crkva koja stvara prostor za malene i koja, i sama siromašna, hodi sa siromasima, mjesto u kojem siromasi imaju povlašteno mjesto« (br. 21).

Neizbježno se nameću neka pitanja koja bi na ovaj X. svjetski dan siromaha trebala hitno zaokupiti naše umove i srca. Jesmo li znak Boga, koji je utočište siromašnih? Jesmo li svjesni svojega vlastitog siromaštva i cijenimo li ga više od nepravednog bogatstva? Idemo li tamo gdje su siromašni i osjećamo li njihovu marginalizaciju? Slušamo li njihova razmišljanja i dijelimo li njihove težnje? Izgovaramo li njihova imena s božanskom nježnošću? Budi li naša ljubav i podupire li u njima želju za pravdom i oslobođenjem? Ta i

mnoga druga pitanja obvezuju nas na ozbiljan ispit savjesti, kako bismo utvrdili koliko smo više pozvani zalagati se za siromašne i njihovo oslobođenje. Tada ćemo vidjeti da sami siromašni postaju utočište drugima. Iskustvo siromaštva čini čovjeka posebno osjetljivim na obnovljenu solidarnost pred novim izazovima.

Po Kristovoj ljubavi, naime, postajemo dionici Božjeg života ljubavi. U tome smislu, kršćani su pozvani ne samo tražiti utočište u Bogu, već i postati u Bogu utočište za druge, »ne praveći razliku između onih koji pomažu i onih kojima se pomaže, između onih koji se čini da daju i onih koji se čini da primaju, između onih koji se čine siromašnima i onih koji osjećaju da mogu ponuditi svoje vrijeme, sposobnosti i pomoć. Mi smo Crkva Gospodnja, Crkva siromašnih, svi smo dragocjeni, svi smo osobe, svatko u sebi nosi jedinstvenu Božju Riječ. Svaki pojedini je dar za druge« (Homilija, 17. kolovoza 2025.).

5. Osamstota obljetnica preminuća sv. Franje Asiškog potiče nas da se prisjetimo kako je toga sveca, kada je došao u Rim kao hodočasnik na grob apostola Petra, obuzela samilost prema prosjacima. Kako bi razumio i osobno doživio njihovu patnju, skinuo je sa sebe odjeću i zamijenio je dronjcima jednog od prosjaka, a zatim je sjeo prositi milostinju i radosna srca proveo cijeli dan među siromasima (usp. *Fonti Francescane*, 1405-1406.). Želimo svjedočiti da je moguće i danas iskusiti isto to veselje stavljajući se u položaj siromašnih i slušajući ih, umjesto da samo govorimo o njima. Oni koji imaju Boga kao svoje utočište slobodni su donositi proročke odluke koje svjedoče da se sve može preispitati iz temelja, u poniznosti i bratstvu, koji jedini mogu izliječiti svijet ranjen arogancijom.

Vjerujem da će ovaj X. svjetski dan siromaha biti važan korak u ponovnom otkrivanju lica brojne braće i sestara koji traže utočište u Bogu i žele se osjećati u našim zajednicama kao kod svoje kuće. Ostanimo poslušni Božjoj riječi koja nas potiče na obraćenje srca. Neka Djevica Marija, koja je u raspetom tijelu svoga Sina promatrala ljubav Boga koji gladne napuni dobrima, a bogate otpušta praznih ruku (usp. Lk 1, 53), prati svojim zagovorom.

Iz Vatikana, 13. lipnja 2026., blagdan sv. Antuna Padovanskog.

PAPA LAV XIV.

PORUKA PREDSJEDNIKA VIJEĆA HBK-A ZA KATEHIZACIJU I NOVU EVANGELIZACIJU NA POČETKU KATEHETSKE I ŠKOLSKE 2026./ 2027. GODINE

Zajedno u vjernosti Evanđelju

Draga djeco i mladi, dragi roditelji,
dragi katehete i vjeroučitelji, braćo svećenici, redovnici i redovnice!

Svaki je početak, na poseban način početak nove katehetske i školske godine, uvijek prilika za pogled u blisku budućnost te za prvi korak u hodu prema ispunjenju osobnih, obiteljskih, crkvenih i društvenih očekivanja i nadanja. Taj početak, međutim, nikako ne smije izgubiti iz vida stvarnost u kojoj živimo i vrijeme u kojemu želimo ostvariti svoje čežnje. To je trenutak koji papa Lav XIV. naziva „higijenom pažnje" (usp. *Veličanstveno čovještvo*, br. 146), a koji nam pomaže razlučiti i razumjeti sadašnjost, punu nesigurnosti na svjetskoj, domaćoj društvenoj, kulturnoj i obrazovnoj, ali ništa manje i na crkvenoj razini. Posebno je to važno stoga što sve više postaje očito da različite nesigurnosti utječu i na svakodnevno ponašanje svih nas. »Mnogi odgojitelji već primjećuju znakove mogućega raščovječenja, pri čemu ljudi mnogo toga znaju, ali s mukom usmjeravaju vlastit život, također zbog nesposobnosti da povežu informacije i spoznaje, te da ne izgube iz vida cjelovit smisao« (Isto, br. 146). Nesigurnost, ili drugim riječima kriza, stvarnost je gubitka donedavno postojećega reda te iskustvo trenutka u kojemu ne znamo kako dalje. Tako će mnogi, neovisno o čemu je riječ, zazivati moratorij, drugi opet stroga pravila i zakone, treći neograničeni napredak bez uvida u posljedice, četvrti će se opet defetistički povući u kvijetizam (usp. papa Lav XIV., *Odanost koja stvara budućnost*, br. 24). Što činiti? Neka nekoliko ovih redaka, posvećenih samo dijelu našega crkvenog i obrazovnog poslanja, posluže »ne u velikim gestama, nego sjedinjeno u strasti za kraljevstvo Božje i sa svakodnevnom vjernošću evanđelju« (Isto, br. 18), kao ohrabrenje na putu koji je ove godine pred svima nama.

Kad ne postane istinski da

Još se prije nekoliko godina u našem odgojno-obrazovnom sustavu govorilo o digitalnoj pismenosti kao temeljnoj odrednici suvremenoga i slobodnoga pojedinca, koji neće biti u mogućnosti „preživjeti" ako ne bude dio digitalnoga svijeta. I, doista, u modernim razvijenim društvima ne postoji više mogućnost dostojanstvenoga života izvan takvoga digitalnog univerzuma. Fascinacija tehnički oblikovanim vlastitim svijetom, uz svesrdnu pomoć umjetne inteligencije, pobjedonosno maršira područjima znanosti, obrazovanja, umjetnosti, medija, medicine, a ništa manje i crkvenoga života. Čak i do mjere kojom se, u društvu u kojemu sagorijevanje (burn out) može postati kolektivnom bolešću, inteligentni stroj se čini poput jedinog sredstva izbavljenja od mnogih zemaljskih briga. I upravo tu, gdje se u stvorenoj inteligenciji naslućuje spasenje svijeta i čovjeka, papa Lav XIV. opominje: »Odgajati za korištenje umjetne inteligencije stoga podrazumijeva odgajati za donošenje odluke kada je i za što ne koristiti« (*Veličanstveno čovještvo*, br. 140). Taj ne istinski je da čovjeku! »Moramo, dakle, naučiti postiti od umjetne inteligencije i

štititi naše mlade od obećanja savršenoga stroja, od one suptilne zavodljivosti zbog koje se ljudska misao čini nepotrebnom, upravo kada je najpotrebnija« (Isto, br. 140).

Draga djeco i mladi, dragi roditelji, dragi odgojitelji, vjeroučitelji i nastavnici, dragi svećenici, redovnici i redovnice! Naravno da Papi nije stalo do toga da nam iz ruku uzima pomoć koju doista možemo naći u svijetu digitalnih algoritama. Njegovo se upozorenje tiče opasnosti koja se neizravno odnosi na istinu našega života, cjelovitu sliku smisla te otuđenje koje taj digitalni svijet nosi sa sobom. Činjenica da zbog pojedinačnih mišljenja i pravila iz digitalnoga svijeta nestaju djela velikih literata i filozofa, što upućuje na opasnost normiranja kolektivnog sjećanja, kao i stvarnost dobivanja već gotovih sažetaka, stvorenih na uzorku vjerojatnosti i osrednjosti, te, konačno, bijeg od stvarnoga čovjeka i rast nepovjerenja prema njemu – sve su to razlozi Papine želje za stvaranjem odgojnoga sporazuma u digitalno doba. Na kraju, Papa je svjestan da ovakav odgojno-obrazovni sustav, ali i sva područja ljudskoga života, guši ljudsku znatiželju, čovjeka ostavlja u stvarnosti u kojoj se ne postavljaju pitanja, a takva je stvarnost, kad je riječ o pojedincu, osuđena na stagnaciju i na obeshrabrenost. A pitanje Boga je, kako će reći blagopokojni papa Benedikt XVI., »srž ljudskoga bitka«. Svi mi, samo sjedinjeni u jednoj Istini, možemo zajedno pronaći put kako odgovoriti na izazove pred kojima se nalazi ne samo odgojno-obrazovni sustav, nego i svaka obitelj, zajedno s crkvenom zajednicom.

Da nitko ne bude lišen prilike da upozna i ljubi Krista

Nemoguće je ne primijetiti da je mentalitet današnjega društva mentalitet učinkovitosti. Ono što činimo važnije je često od onoga što jesmo. Ne smijemo zatvarati oči pred činjenicom da se taj mentalitet udomio i u život Crkve te njezinih djelatnika. Koliko god je pohvalno u potpunosti se davati pozivu koji smo pozvani ispuniti, papa Lav XIV. u tome vidi napast i kušnju »obrata hijerarhije duhovnoga identiteta« (*Odanost koja stvara budućnost*, br. 24) svećenika, ali ništa manje i vjeroučitelja kao navjestitelja Riječi Božje. Druga je, pak, ona napast, već spomenuta, kad se zbog zastrašenosti okolnostima u kojima djeluje svećenik, vjeroučitelj ili vjernik laik u društvenom i kulturnom ambijentu, pribjegava kvijetizmu, odnosno povlačenju u sebe, odbijanju izazova evangelizacije, pri čemu se prihvaća inertni i defetistički stav. I jedni i drugi zaboravljaju da je središnja misao i milost kršćanskoga poziva činiti sve da nitko ne bude lišen prilike da upozna i ljubi Krista. Sjedinjenje u strasti za kraljevstvo Božje i vjernost evanđelju ostvaruje se, prema riječima pape Lava XIV., na temelju škole sinodalnosti, u prevladavanju isključivoga stila vođenja zajednice, koji vodi centralizaciji pastorala i skrbi koja mu je dodijeljena. Nasuprot tomu, izgradnja sve kolegijalnijeg stila vođenja zajednice, u kojoj ima mjesta i za svećenika, ali i čitav Božji narod, znak je življenoga ploda različitosti darova, nošenih Duhom Svetim (Isto, br. 22).

Kršćanin koji ostaje sam na putu vjere, ranjeni je kršćanin

Vjeroučitelj koji djeluje samostalno i bez sudjelovanja u životu konkretne župne zajednice tek je na putu ostvarenja svoga crkvenog poziva. Svećenik koji zajednicu doživljava samo kao objekt svoga poslanja, zatomio je duhovnu dimenziju svoga identiteta. Njegovati stil zajedništva duhovni je čin misijske dimenzije svakog crkvenog djelatnika.

Samo tako može rasti misionarski žar poslanja u vjeri koja nastaje u susretu, zajedničkom čitanju Božje Riječi, molitvi! Što je odgojni sporazum za djelovanje Crkve unutar odgojnoga i obrazovnog svijeta naših učenika i mladih, to je sporazum zajedništva svih nas unutar Crkve. Bez zajedničkog djelovanja nema Krista, koji nije apstraktni koncept, nego netko tko onoga na rubu života i koji se utapa u osobnim porazima i sumnjama, po nama izdiže na površinu svojom rukom na novi život! »Nema budućnosti bez njege svih poziva« (Isto, br. 28).

Draga braćo i sestre! I vjera i obrazovanje zadaća su ljubavi, koja se predaje s generacije na generaciju (usp. papa Lav XIV., *Crtati nove zemljovide nade*, br. 3.2).

Na početku ove katehetske i školske godine želim svima rast u zajedništvu, koje je jedino mjesto traženja one Istine, koja je početak i kraj našega poslanja. Sjedinjeno u strasti za kraljevstvo Božje istodobno znači sjedinjeno u strasti za dobro svakoga čovjeka.

Blažena Djevica Marija, majka Crkve i znak potpune predanosti Bogu, pratila nas svojim zagovorom na putu kroz godinu, koja je pred nama!

Đakovo, 22. kolovoza 2026., na spomendan Blažene Djevice Marije Kraljice

✠ Đuro Hranić
nadbiskup đakovačko-osječki,
predsjednik Vijeća HBK-a za katehizaciju i novu evangelizaciju

➢ IZVJEŠTAJI

PRIOPĆENJE S IZVANREDNOG ZASJEDANJA HBK-A

— Zagreb, 1. lipnja 2026. —

Izvanredno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije pod predsjedanjem predsjednika HBK-a, zagrebačkog nadbiskupa Dražena Kutleše, održano je u ponedjeljak, 1. lipnja 2026. godine, u sjedištu HBK-a u Zagrebu.

Zasjedanje je započelo molitvom Večernje, a potom je sve nazočne pozdravio predsjednik HBK-a, koji je zahvalio biskupima na bratskoj zauzetosti i na odgovornome sudjelovanju u radu Konferencije. Zahvalio je i na njihovom sudjelovanju u proslavi blagdana zaštitnice grada Zagreba, Majke Božje od Kamenitih vrata, kao i na njihovoj prisutnosti na Danu Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Istaknuo je kako su svi zajedno još uvijek pod snažnim dojmom posjeta dragog gosta, nadbiskupa Filippa Iannonea, prefekta Dikasterija za biskupe, čija je nazočnost na spomenutim slavljima očitovala blizinu i brižnu pažnju Petrova nasljednika prema našim mjesnim Crkvama. Podsjetio je kako je nedavno objavljena prva enciklika pape Lava XIV. *Magnifica Humanitas*, koja nastavlja veliku liniju socijalnoga nauka Crkve, počevši od Lava XIII. i *Rerum novarum*, ali je usmjerava prema „novim stvarima“ našega vremena: digitalizaciji, umjetnoj inteligenciji i globalnoj tehnološkoj revoluciji. Istaknuo je kako je za nas u Hrvatskoj ta enciklika snažan poticaj

da uđemo na „gradilišta našega vremena“: u škole i sveučilišta, medije i društvene mreže, političke i gospodarske procese te je ukazao na potrebu odgoja za razborit, etički i evanđeoski odnos prema digitalnim tehnologijama kako bi i u virtualnom prostoru Crkva bila znak nade, dijaloga i civilizacije ljubavi. Osvrnuo se i na peti Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se u rujnu održati u Aljmašu i Osijeku. Nadbiskup Kutleša izrazio je želju da taj susret bude trenutak zahvale za mnoge obitelji koje svakodnevno, tiho i vjerno, svjedoče evanđelje života, ali i vrijeme ohrabrenja za one koje nose terete siromaštva, bolesti, rastave ili iseljavanja. Govoreći o obilježavanju 1050. obljetnice preminuća kraljice Jelene i 950. obljetnice krunidbe kralja Zvonimira, predsjednik HBK istaknuo je da te obljetnice nisu samo povijesni datumi, nego podsjetnik da su u korijenu našega naroda duboko usađeni vjernost Kristu i povezanost s Petrovom stolicom. Zaključio je da nas proslava tih obljetnica treba potaknuti da u suvremenim izazovima – od demografskih poteškoća do kulturnih prijepora – donosimo odluke koje će i budućim naraštajima omogućiti da u ovoj zemlji žive dostojno čovjeka i dostojno evanđelja.

U radnom dijelu zasjedanja, nakon usvajanja zapisnika s prošlog susreta, biskupi su zajednički promišljali o nedavno objavljenoj prvoj enciklici pape Lava XIV. *Magnifica Humanitas*. Istaknuto je da je riječ o Papinoj socijalnoj enciklici te da Papa želi da ona bude tako shvaćena i primljena. O tome govore mnoge činjenice, počevši od toga da nosi nadnevak 15. svibnja, kada je prije 135 godina (1891.) objavljena prva socijalna enciklika *Rerum novarum* pape Lava XIII., na što se papa Lav XIV. u uvodnom dijelu svoje enciklike izričito referira. Istaknuto je i kako ni u jednom dosadašnjem socijalnom dokumentu – a ima ih više od 45 – nije na tako izričit i temeljit način prikazan socijalni nauk Crkve kao crkveno-teološko učenje o odnosu Katoličke Crkve prema događanjima u svijetu, kao što ga donosi *Magnifica Humanitas*. Papa u enciklici razvija, produbljuje i aktualizira dosadašnji socijalni nauk Crkve, obrazlaže zašto se Crkva bavi socijalnim temama, produbljuje odnos između Crkve i svijeta, donosi nove definicije socijalnoga nauka Crkve te dodatno osvjetljava i produbljuje pojedine dimenzije i teme teološko-socijalnog nauka Crkve, pružajući pritom i svoj osobni obol: zaštitu ljudske osobe u novoj epohi umjetne inteligencije. Moć umjetne inteligencije i neslućeni obzori njezina razvoja predstavljaju nešto sasvim novo, novu epohu te izazivaju nova pitanja na koja Crkva današnjega vremena treba pružiti svoj odgovor. Biskupi su dali snažne poticaje da se enciklika što prije prevede na hrvatski jezik te da se na svim crkvenim razinama enciklika pomno proučava i da se što više uprisutnjuju Papine snažne poruke koje je u enciklici uputio.

Biskupi su upoznati i sa završnim pripremama za Peti nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji, koji će se održati 19. i 20. rujna ove godine, u Osijeku i u Aljmašu u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji pod geslom »U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!« (Rim12,12). Susret predstavlja vrhunac i završnicu pastoralnog ciklusa *Obitelji osoba s invaliditetom u krilu Crkve*, koji je započeo 2022. Sve potrebne informacije o susretu nalaze se na mrežnoj stranici shko2026.hr. Biskupi pozivaju na susret sve obitelji iz domovine i inozemstva, napose obitelji osoba s invaliditetom. Njima Crkva želi posvetiti osobitu pozornost te i ovim nacionalnim susretom pridonijeti njihovom još snažnijem uključivanju u život i poslanje Crkve u Hrvatskoj i hrvatskoga društva.

Obilježavanje 1050. obljetnice preminuća kraljice Jelene i 950. obljetnice krunidbe kralja Zvonimira bit će proslavljeno u Solinu 10. listopada.

Za novog ravnatelja Hrvatskog Caritasa biskupi su izabrali svećenika Požeške biskupije, vlč. Krunoslava Siroglavića.

Prisjetivši se nedavno održanog Susreta hrvatske katoličke mladeži, biskupi su još jednom izrazili zahvalnost Požeškoj biskupiji na organizaciji i gostoprimstvu za sve sudionike susreta.

Nakon zasjedanja biskupi su sudjelovali na euharistijskom slavlju u zagrebačkoj katedrali koje je predvodio novi apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, nadbiskup Leopoldo Girelli.

Tajništvo HBK-a

SASTANAK (NAD)BISKUPIJSKIH POVJERENIKA ZA OBITELJSKI PASTORAL I SJEDNICA VIJEĆA HBK-A ZA ŽIVOT I OBITELJ

— Zagreb, 8. lipnja 2026. —

Sastanak (nad)biskupijskih povjerenika za obiteljski pastoral braka i obitelji održan je u ponedjeljak 8. lipnja 2026. u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu, pod predsjedanjem požeškog biskupa mons. Ive Martinovića, predsjednika Vijeća HBK-a za život i obitelj, koji je u sastanak uveo molitvom i prigodnim uvodnim riječima.

Povjerenici su informirani o izvršenju zaključaka prethodnog sastanka kao i o nekim aktualnostima te predstojećim događanjima, od kojih je najznačajniji Peti nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u Osijeku 19. rujna i Aljmašu 20. rujna ove godine, a za potrebe kojega je uređena sadržajna mrežna stranica (https://shko2026.hr) na kojoj se nalazi i upute za prijavu sudionika.

Mr. sc. fra Željko Klarić, povjerenik Šibenske biskupije, ukratko je predstavio doktrinarnu notu Dikasterija za nauk vjere Svete Stolice *Una caro.* (Jedno tijelo, op. prev.) *Pohvala monogamije*, u kojoj se produbljuje vrijednost kršćanskog braka kao isključive zajednice i uzajamne pripadnosti. Zbog njegove široke iskoristivosti u obiteljskom pastoralu povjerenici su pozdravili odluku da se taj dokument prevede na hrvatski jezik.

Središnje točke dnevnog reda obuhvatili su sagledavanje situacije obitelji i obiteljskog pastorala Crkve u Hrvatskoj te razradu idućeg ciklusa obiteljskog pastorala (2027. – 2029.) koji se namjerava posvetiti kristocentričnom zajedništvu u obitelji i među obiteljima kako u crkvenom tako i u društvenom kontekstu. Na kraju, u fokus je stavljen na planiranje zajedničkih aktivnosti i susreta u pastoralnoj godini 2026./2027. Na zaključke i prijedloge povjerenika u poslijepodnevnim satima nadovezali su se članovi Vijeća HBK-a za život i obitelj također pod predsjedanjem biskupa Ive Martinovića.

Osobita pozornost pridana je promišljanju o tijeku te mogućim događanjima i sadržajima u sklopu idućeg trogodišnjeg ciklusa obiteljskog pastorala koji bi, među ostalim,

trebao predstavljati snažan poticaj za uspostavu zajednica obitelji u župama te njihovom povezivanju i koordiniranju na dekanatskoj, biskupijskoj i nacionalnoj razini.

Povjerenica za ekološka pitanja pri Centru za promicanje socijalnog nauka Crkve gđa Tihana Mojsinović nazočnima je predstavila novi dokument *Integralna ekologija u životu obitelji* koji je nastao kao plod suradnje Dikasterija za promicanje cjelovitoga ljudskog razvoja te Dikasterija za laike, obitelj i život s ciljem da pomogne obiteljima prenijeti važnost brige za stvoreni svijet i ljudski život. Polazeći od toga da ekološka pitanja prema učenju Crkve, a napose enciklike *Laudato Si'*, treba shvatiti ne samo kao građansku, nego i kao vjerničku odgovornost predstavljanje je potaknulo sadržajnu raspravu i promišljanje kako te sadržaje na ispravan, ali i zanimljiv način, približiti hrvatskim obiteljima. U tome kontekstu istaknuto je da dokument osim obrazloženja i implikacija za svaku od sedam ključnih tema – ciljeva enciklike *Laudato Sì* – donosi konkretna pitanja za razmišljanje kao i poticajne prijedloge djelovanja za obitelji. Usto, izneseni su i neki postojeći primjeri dobre prakse u Hrvatskoj i inozemstvu koji bi mogli poslužiti spomenutoj svrsi dokumenta.

Broj: 409/2026. Krk, 8. rujna 2026.

URED ZA OBITELJ - POVJERENSTVO ZA PASTORAL OBITELJI

Do sad su u našoj biskupiji na području pastorala obitelji postojala dva odvojena tijela: Ured za obitelj, osnovan dekretom br. 880/2009. od 31. prosinca 2009. i Povjerenstvo za pastoral obitelji, koje djeluje od ranije. Na čelu Ureda bio je voditelj, a na čelu Povjerenstva pročelnik ili povjerenik.

I Ured za obitelj i Povjerenstvo za pastoral obitelji imali su isti zadatak: promovirati i koordinirati pastoral za život i obitelj u Biskupiji Krk. Oni su u svojoj zadaći bili pozvani surađivati.

Zbog jednostavnijeg i konciznijeg funkcioniranja ovom odlukom dokidam Povjerenstvo za pastoral obitelji, a svu kompetenciju i nadležnost ovog segmenta pastoralne skrbi povjeravam novom voditelju Ureda za obitelj Biskupije Krk.

✠ Ivica, biskup

Broj: 410/2026. Krk, 8. rujna 2026.

ĐAKONSKO REĐENJE

– Krk, 3. listopada 2026. –

Naš bogoslov Matej Šiškić primit će sveti red đakonata u subotu 3. listopada o.g. u katedrali Uznesenja B.D. Marije u Krku. Sveta misa s ređenjem započet će u 11 sati.

Pozivam svećenike na sudjelovanje u ovome slavlju. Poslije mise, svećenici, redovnici, bogoslovi te obitelj ređenika pozvani su na domjenak u Biskupiji.

✠ Ivica, biskup

Broj: 411/2026. Krk, 8. rujna 2026.

BISKUPIJSKO HODOČAŠĆE NA TRSAT

– 11. listopada 2026. –

Naše biskupijsko hodočašće Majci Božjoj Trsatskoj ove će se godine održati u nedjelju 11. listopada. Misno slavlje započet će u 11 sati, a prethodit će mu molitva svete krunice u 10.15 sati.

Pjevanje na svetoj misi predvodit će Biskupijski zbor pod vodstvom m° Josipa Vidasa.

Pozivam da se našim bogoslovima i franjevačkim novacima pridruže ministranti naših župa, a svećenike da se u što većem broju, uz trsatsku braću franjevce, daju na raspolaganje za ispovijed naših hodočasnika.

Svećenici pojedinih otoka, na čelu s dekanima, organizirat će prijevoz vjernika. Potičem vas da animirate svoje vjernike da sudjeluju na ovome hodočašću.

✠ Ivica, biskup

Broj: 412/2026. Krk, 8. rujna 2026.

PLENARNI SVEĆENIČKI SASTANAK

– Krk, 14. listopada 2026. –

Ovogodišnji jesenski plenarni svećenički sastanak održat će se u srijedu 14. listopada, u Biskupskom dvoru u Krku.

Pozivam sve svećenike, redovnike s boravištem na području biskupije te naše bogoslove, s dozvolom poglavara, na sudjelovanje.

DNEVNI RED

09.30 sati: u katedrali pokorničko bogoslužje i mogućnost za ispovijed. Za vrijeme ispovijedi bit će izloženo Presveto sa zajedničkim zaključkom klanjanja;
10.30 sati: odmor uz osvježenje;
10.45 sati: vlč. dr. Hrvoje Kalem, profesor fundamentalne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu, održat će predavanje na temu pastorala i kateheze odraslih osoba.
11.45 sati: rasprava;
12.30 sati: izvještaji povjerenikâ i obavijesti;
13.30 sati: ručak i završetak sastanka.

✠ Ivica, biskup

Broj: 413/2026. Krk, 8. rujna 2026.

TEOLOŠKO-PASTORALNI SEMINAR RIJEČKE METROPOLIJE

– Rijeka, 19. listopada 2026. –

Iz Riječkog metropolitanskog instituta dobili smo obavijest da se ovogodišnji Teološko – pastoralni seminar održava u ponedjeljak 19. listopada s početkom u 9.00 sati, u Velikoj dvorani Nadbiskupskog ordinarijata (Slaviše Vajnera Čiče 2, Rijeka).

Tema seminara bit će *Psihološki i duhovni dinamizmi u životu vjere i u pastoralnom djelovanju Crkve*. Predviđeno je 5 izlaganja s jednom radionicom za sudionike seminara. Seminar završava ručkom.

Pozivam sve svećenike, redovnike, redovnice, vjeroučitelje i pastoralne suradnike da sudjeluju na ovom seminaru. Prijaviti se možete na telefon ili e-mail Biskupskog ordinarijata u Krku do četvrtka 8. listopada o.g.

✠ Ivica, biskup

Broj: 414/2026. Krk, 8. rujna 2026.

PERMANENTNO OBRAZOVANJE MLADIH SVEĆENIKA

Iz Metropolitanskog instituta u Rijeci javljeno je da će se permanentno obrazovanje svećenika Riječke metropolije do 10 godina službe održati 16. i 17. studenog 2026. u *Domus Laurana* u Lovranu. Proljetni termin bit će 10. i 11. svibnja 2027. godine.

Pozivam svećenike na koje se to odnosi da neizostavno sudjeluju na cjelokupnom programu.

✠ Ivica, biskup

Broj: 415/2026. Krk, 8. rujna 2026.

TEČAJEVI PRIPRAVE ZA BRAK

Jesenski Tečaj priprave za brak održat će u slijedećim terminima:

Za područje **otoka Krka** - od 5. do 9. listopada o.g., u dvorani Biskupije, s početkom u 18.30 sati.

Za područje **otoka Raba** - od 4. do 8. listopada o.g. u Rabu u vjeronaučnoj dvorani s početkom u 19 sati.

U Novalji - od 5. do 9. listopada o.g. u Pastoralnom centru u večernjim satima.

Tečaj priprave za brak za područje otoka Lošinja i Cresa bit će u proljetnom terminu.

Ovi termini bit će objavljeni na internet stranicama Biskupije gdje se ujedno može i prijaviti. Neka župnici o Tečaju obavijeste sve zaručnike i mlađe bračne parove te ih potaknu na sudjelovanje. Na Tečaju mogu sudjelovati ne samo oni zaručnici koji se namjeravaju vjenčati tijekom sljedećih mjeseci nego i oni koji to planiraju učiniti kasnije; dapače i oni mlađi bračni parovi koji to nisu mogli učiniti prije ženidbe. Dobro je neprestano podsjećati mlade na potrebu dobre i pravovremene priprave na sakrament ženidbe.

✠ Ivica, biskup

Broj: 416/2026. Krk, 8. rujna 2026.

KATEKUMENAT

Odrasli kandidati za primanje sakramenata kršćanske inicijacije pripremaju se zajednički na pojedinim područjima naše biskupije: u Krku za otok Krk, u Malom Lošinju za Lošinjski dekanat, u Cresu za Creski dekanat te u Rabu za otok Rab. Zainteresirani se javljaju svojim župnicima koji, u razgovoru s njima, trebaju ustanoviti imaju li te osobe potrebne preduvjete za primanje sakramenata te ih zatim prijavljuju u dekanatsko središte. Priprava kandidata započinje u listopadu, održava se barem jedanput tjedno i neprekidno traje do Vazmenog bdijenja ili Duhova.

U Rabu priprava odraslih na sakramente kršćanske inicijacije započinje u petak 2. listopada u 19.30, u Krku u ponedjeljak 5. listopada u dvorani župnog stana u 20,00 sati, u Malom Lošinju započinje 5. listopada u 19 sati, a u Cresu u ponedjeljak 19. listopada.

Sve odredbe i upute o odvijanju katekumenata mogu se pronaći u *Službenom vjesniku Biskupije Krk*, 4/2011., str. 156.

✠ Ivica, biskup

Broj: 417/2026. Krk, 8. rujna 2026.

NAŠI SVEĆENIČKI KANDIDATI

Svećenički kandidati Krčke biskupije u akademskoj godini 2026./2027. su sljedeći:

Matej Šiškić (VI. godina)

Amadej Anić (IV. godina)

Marko Sušac (III. godina)

Dominik Kamenar (II. godina)

Anton Sorić (I. godina)

✠ Ivica, biskup

Broj: 11/2026. Krk, 8. rujna 2026.

DUHOVNA OBNOVA ZA ODGOJITELJICE U VJERI I VJEROUČITELJ(IC)E

— Veternica, 11. − 13. prosinca 2026. —

Duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelj(ic)e naše biskupije održat će se od petka 11. do nedjelje 13. prosinca 2026. godine u Duhovnom centru Veternica Varaždinske biskupije. Predvoditelji će biti vlč. Damjan Koren i vlč. Zvonimir Seršić.

Predstojnik

APOSTOLAT ZA DUHOVNO MAJČINSTVO ŽENA

GODIŠNJICA SMRTI SL. BOŽJE MARICE STANKOVIĆ

– 24. listopada 2026. –

Ovogodišnje jednodnevno hodočašće žena na proslavu 69. godišnjice smrti s. Marice neće biti na samu godišnjicu, u četvrtak 8. listopada, nego u subotu 24. listopada 2026.

Sve prijave primaju se od ponedjeljka do petka od 9.00 do 14.00 sati u Župnom uredu Krk do 12. listopada ili do popunjavanja jednog autobusa, na telefon 051 221 341. Vrijeme polaska i povratka s hodočašća prilagodit će se prijavljenima izvan otoka Krka. Cijena hodočašća iznosi 40,00 eura.

Kod prijave je potrebno navesti broj telefona kako bi se zainteresiranima povratno moglo dati informacije o detaljima hodočašća.

Mirjana Žužić, voditeljica

➢ **NAJAVE:**

PROJEKT »72 SATA BEZ KOMPROMISA«

Ovo je nacionalni volonterski projekt koji se ove godine održava od 15. do 18. listopada u 20-tak gradova u Hrvatskoj pod sloganom »Ako ne ti, tko?«. Organizaciju projekta na otoku Krku vodi Biskupijski Caritas na čelu s nekolicinom mladih volontera, a sudjelovati u projektu mogu mladi od 15 do 35 godina.

Bit projekta je u tome da veliki broj mladih istovremeno volontira na različitim mjestima. Volonterske akcije mogu biti radnog, ekološkog i socijalnog karaktera, a ono što ovaj projekt čini drugačijim od drugih je to što pri prijavi budući mladi volonteri ne mogu odabrati akciju na kojoj će sudjelovati nego beskompromisno daruju svoje vrijeme, vještine i talente za potrebe u svojoj zajednici. Volonterske akcije provode se u različitim ustanovama i udrugama na otoku Krku, čime se općenito potiče društvo na aktivnije sudjelovanje i promociju volonterstva kao poželjne aktivnosti. Uz očiti cilj promocije volonterstva jednako su važni i ostali ciljevi projekta, a to su pomoć ljudima u potrebi (solidarnost) i osvještavanje dostojanstva svakog čovjeka, potaknuti mlade na proaktivnost i prepoznavanje potreba društva, podizanje svijesti o brizi za okoliš/prirodu i poticanje mladih na aktivno življenje vjere. Više informacija o projektu može se pronaći na instagram profilu @72sata.krk.

AKCIJA »PLAMEN ZA DVOSTRUKO DOBRO«

U organizaciji Biskupijskog Caritasa i ove godine uoči svetkovine Svih svetih provodi se akcija »Plamen za dvostruko dobro«. Dvostruko je to dobro, jer uz brigu za naše umrle činimo djelo milosrđa i za one žive. U župama naše biskupije župljani imaju mogućnost nabaviti lampione za grobove svojih dragih pokojnika i time pomoći onima u potrebi. Sav prihod od lampiona namijenjen je za najpotrebitije u našoj biskupiji. Ove godine uz crveni lampioni oblikom srca označen amblemom Caritasa u ponudi će biti još jedan lampion, Ecolant firme Primax d.o.o. Novi lampion ima vizual usklađen s akcijom te je 100% reciklabilan. Lampioni se mogu nabaviti po cijeni od 3 eura/kom. Biskupijska knjižara »Sveti Kvirin« lampione ima u ponudi tijekom cijele godine. Početkom listopada lampioni će biti distribuirani po župama. Neka plamen ljubavi ovom svijećom i ove godine gori na grobovima naših najmilijih i u domovima potrebitih koji nas okružuju.

SUSRET VODITELJA ŽUPNIH CARITASA

Uoči Nedjelje Caritasa, početkom prosinca, redovito se održava susret voditelja svih župnih Caritasa s područja biskupije i djelatnika Biskupijskog Caritasa. Biskupijski Caritas pruža trajnu potporu djelovanju župnih Caritasa, a jedan od njegovih ciljeva djelovanja je organizirano karitativno djelovanje u župama biskupije, te kako bi ostvario te ciljeve

organizira tijekom godine više susreta od kojih je ovaj recimo operativni, jedan od njih. Voditelji župnih Caritasa imaju priliku upoznati se s izvješćem o djelovanju Biskupijskog Caritasa, te upoznati djelovanja, aktivnosti i rad ostalih župnih Caritasa. Razgovara se o aktualnim temama, izazovima na koje nailaze, njihovim rješenjima te planovima za godinu koja predstoji. Svi voditelji biti će na vrijemo obaviješteni o terminu održavanja sastanka.

AKCIJA »NEDJELJA CARITASA«

Prema odluci HBK treća nedjelja Došašća u Hrvatskoj je određena Nedjeljom Caritasa. Cilj Nedjelje Caritasa je senzibilizirati javnost na prikupljanje sredstava kako bi se tijekom cijele godine moglo preko Caritasa pomagati najpotrebnijima. U našoj se biskupiji tih dana prikuplja kolekta koja ide za Caritas i to 45% župnom Caritasu, 45% Biskupijskom Caritasu i 10% Hrvatskom Caritasu. Župe dio za Biskupijski i Nacionalni Caritas, tj. 55% prikupljenoga uplaćuju Biskupijskome ordinarijatu.

PROGRAM SOCIJALNE SAMOPOSLUGE

Caritas Biskupije Krk uz višegodišnji program socijalne košarice, kojim svaka dva mjeseca dijeli pakete hrane i higijenskih potrepština, od nedavno je pokrenuo i program socijalne samoposluge. Ostvarena je suradnja s Kauflandom od koga Caritas dva puta tjedno preuzima voće, povrće i pekarske proizvode te vrši distribuciju do krajnjih korisnika. U realizaciju podjele uključen je i župni Caritas župe Omišalj koji podjelu korisnicima iz svojih prostorija vrši četvrtkom, dok Biskupijski Caritas podjelu ima ponedjeljkom od 10 do 10:30 sati. Na otoku Krku sve župe i župni Caritasi obavješteni su o ovom novom programu.

Robert Brozić, koordinator projekata
Caritasa Biskupije Krk

➢ IZVJEŠTAJI:

PROJEKT LJETOVANJA U DOMU EMAUS

Projekt ljetovanja raznih marginalizirani skupina u Caritasovom Domu Emaus u Martinšćici na otoku Cresu provodi se od 2006. godine. Tijekom ljetnih mjeseci o. g. kapacitet kuće bio je popunjen preko četiri mjeseca u kontinuitetu i to raznim skupinama: djeca s pratnjom s područja Ukrajine, žene i njihova djeca žrtve obiteljskog nasilja, maloljetničke trudnice i majke s djecom, djeca bez odgovarajuće roditeljske skrbi, djeca i mladi s teškoćama u razvoju, osobe s invaliditetom, obitelji slabijeg imovinskog stanja te jedna grupa volontera.

Suradnja je ostvarena s Caritasima Zagrebačke i Đakovačko-osječke nadbiskupije i Sisačke biskupije kojom je iz Caritasovih ustanova i preko mreže Caritasa došlo u Dom Emaus 16 grupa te 3 obitelji. Ukupno 258 osoba, od toga 180 djece/štićenika koji su do konca rujna ostvarili 2.410 noćenja. Osim osiguranog smještaja Caritas Biskupije Krk brinuo je i za prehranu i ostale potrebe sedam grupa djece iz Ukrajine. Na poziv Caritasa u projekt se uključilo više donatora te pokrilo većinu troškova projekta koji je iznosio oko 10.000 eura, a također je sudjelovalo nekoliko donatora s donacijama u naravi.

U realizaciji projekta sudjelovalo je i nekoliko volontera koji su bili na raspolaganju u vidu održavanja kuće i okoliša. Projektima ljetovanja Caritas ima cilj da i oni koji se suočavaju s teškim životnim okolnostima dobiju priliku za odmor, oporavak i zajedništvo na moru. Boravak u sigurnoj, poticajnoj i mirnoj okolini kakvu pruža Martinšćica ima neprocjenjivu ulogu u očuvanju i stabilizaciji mentalnog zdravlja svih korisnika.

PROJEKT »PRIJATELJI S MORA«

Prijatelji s mora ime je još jednog projekta koji omogućuje obiteljima slabijeg imovinskog stanja dolazak na more. To čini povezujući obitelji iz mreže Caritasa s donatorima privatnoga smještaja. Tako je o. g. tijekom ljetnih mjeseci osmi put živio projekt kojim je omogućen za 10 obitelji s područja kontinentalne Hrvatske besplatan boravak nekoliko dana na moru. Obitelji su primili donatori smještaja s području Biskupije Krk i to u mjestima Mali Lošinj, Krk, Punat, Njivice, Novalja, Supetarska Draga i Barbat . Projekt se provodio u suradnji s mrežom kontinentalnih Caritasa koji su dali preporuke za obitelji i to Caritasima Sisačke Biskupije te Zagrebačke i Đakovačko-osječke nadbiskupije. Sudjelovalo je 10 obitelji, 43 osobe, od toga 26 djece koji su ostvarili ukupno 252 noćenja. Uz donatore smještaja u projektu sudjeluju i donatori raznih usluga te donatori koji novčano podrže projekt te je tako prikupljeno 1.400 eura za pokrivanje putnih troškova dolaska obitelji.

Robert Brozić, koordinator projekata
Caritasa Biskupije Krk

KRONIKA BISKUPA IVICE PETANJKA

Krčki biskup mons. Ivica Petanjak, OFM Cap. je:

Svibanj 2026.

11. sudjelovao na zasjedanju Stalnog vijeća HBK u Zagrebu;
13. u Krku sudjelovao na sjednici Upravnog vijeća Caritasa Biskupije Krk;
16. podijelio sakrament svete potvrde u Nerezinama i Ćunskom;
17. podijelio sakrament svete potvrde u Velom Lošinju i Iloviku;
20. u krčkoj katedrali slavio svetu misu, uz varaždinskog biskupa mons. Božu Radoša, za volotere Caritasa Varaždinske biskupije;
    – u katedrali održao susrete s krizmanicima te roditeljima i kumovima župe Krk;
22. održao susrete s krizmanicima te roditeljima i kumovima župe Mali Lošinj;
23. podijelio sakrament svete potvrde u Malom Lošinju;
24. podijelio sakrament svete potvrde u Krku;
30. u katedrali u Krku zaredio za svećenika đakona Marka Mikića;
31. sudjelovao na proslavi blagdana Majke Božje od Kamenitih vrata u Zagrebu;

Lipanj 2026.

1. sudjelovao na zasjedanju HBK u Zagrebu i koncelebrirao na nastupnoj misi mons. Leopolda Girellija, novog apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj;
2. sudjelovao na zasjedanju HBK i Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica;
3. u Krku koncelebrirao na svečanom misnom slavlju svetkovine svetog Kvirina;
4. u Krku predvodio slavlje svetkovine Tijelova;
12. sa svećenicima otoka Krka sudjelovao na duhovnoj obnovi povodom Dana svećeničkog posvećenja kod trećoredaca u Krku;
13. predvodio svetu misu kod franjevaca konventualaca u Cresu;
15. u Rijeci sudjelovao na liturgijskoj proslavi sv. Vida, zaštitnika Riječke nadbiskupije;
20. podijelio sakrament svete potvrde u HKM Augsburg u Njemačkoj;
21. podijelio sakrament svete potvrde u HKM Kempten u Njemačkoj;
30. sudjelovao na proslavi Papinog dana u Apostolskoj nuncijaturi u Zagrebu;

Srpanj 2026.

1. sudjelovao na zasjedanju Stalnog vijeća HBK u Zagrebu;
3. predvodio misno slavlje povodom 60. obljetnice svećeništva don Dinka Deželića u Cresu;
4. predvodio misno slavlje povodom 60. obljetnice svećeništva kapucina fra Zlatka Josipa Šafarića u Rijeci;
5. predvodio svetu misu i krstio 5. dijete obitelji Brajković u Nerezinama;

9.-12. bio na ljetovanju s našim bogoslovima na Rabu;
11. predvodio slavlje sv. Benedikta u samostanu benediktinki u Rabu;
20. predvodio liturgijsku proslavu sv. Ilije u karmelićanskom samostanu na Buškom Jezeru, BiH;
22. predvodio misu zadušnicu i sprovodne obrede za pok. s. M. Skolastiku Anku Rašin u benediktinskoj crkvi u Krku;

Kolovoz 2026.

4. u Krku predvodio misu i krstio Lea Josipa Šebetića;
5. predvodio misu u svetištu Majke Božje Goričke;
9. u kapeli Biskupije podijelio bogoslovu Mateju Šiškiću službu akolitata;
13. predvodio drugi dan trodnevnice pred svetkovinu Uznesenja BDM na Trsatu;
14. predvodio misu bdijenja svetkovine Uznesenja BDM u svetištu Majke Božje Goričke;
15. u katedrali u Krku predvodio svečano misno slavlje svetkovine Uznesenja BDM;
24. sudjelovao na liturgijskoj proslavi mučeništva bl. Miroslava Bulešića u Svetvinčentu;
25.-28. sudjelovao na duhovnim vježbama svećenika Krčke biskupije na Košljunu;

Rujan 2026.

3. sudjelovao na zasjedanju Stalnog vijeća HBK u Zagrebu:
6. koncelebrirao na misnom slavlju o spomenu stradanja Zrinjana;
10.-13. sudjelovao na susretu kapucinskih biskupa u Rimu i Asizu.

➢ **SVEĆENICI**

RAZRJEŠENJA I IMENOVANJA U KRČKOJ BISKUPIJI 2026.

Odlukom krčkog biskupa mons. Ivice Petanjka došlo je do sljedećih razrješenja i imenovanja u Krčkoj biskupiji:

vlč. MARKO MIKIĆ, mladomisnik, imenovan je biskupovim tajnikom i ceremonijarom, župnim vikarom u Krku i vicekancelarom Biskupskog ordinarijata;

preč. FRANJO VELČIĆ razriješen je službe generalnog vikara Krčke biskupije i službe župnog upravitelja u Orlecu, Lubenicama, Valunu i Vrani, te je imenovan župnikom istih župa. Ostaje i nadalje voditelj biskupijskog Odjela za arhive i knjižnice;

mons. ZVONIMIR SERŠIĆ, uz postojeće službe, imenovan je generalnim vikarom Krčke biskupije;

vlč. ANTON DEPIKOLOZVANE razriješen je službī biskupijskog ekonoma, ravnatelja BUZUK-a, ravnatelja Svećeničkog doma sv. Josipa u Krku, ravnatelja Doma za duhovne susrete »Betanija« u Ćunskom, koordinatora i voditelja obnove katedrale i župnika u Korniću, a imenovan je župnikom u Dubašnici;

vlč. VEDRAN KIRINČIĆ, župnik u Krku, imenovan je biskupijskim ekonomom, ravnateljem BUZUK-a, ravnateljem Svećeničkog doma sv. Josipa u Krku i ravnateljem Doma za duhovne susrete »Betanija« u Ćunskom;

vlč. MARIN HENDRIH razriješen je službī župnika u Dubašnici i biskupijskog povjerenika za mlade, a imenovan je župnikom u Nerezinama, Svetom Jakovu i Punti Križa;

vlč. PATRIK TVOREK razriješen je službe župnika u Nerezinama, Svetom Jakovu i Punti Križa, te je na raspolaganju svojoj Subotičkoj biskupiji;

vlč. MARIJAN KOSIĆ razriješen je službe župnika i dekana u Cresu, a imenovan je župnikom u župi Poljica;

vlč. ZVONIMIR BADURINA DUDIĆ razriješen je službe župnika u župi Poljica i imenovan župnikom u Korniću;

vlč. SAŠA ILIJIĆ, nakon povratka sa službe u biskupiji Brooklyn (SAD), imenovan je župnikom i dekanom u Cresu te biskupijskim povjerenikom za mlade;

vlč. ANTON VALKOVIĆ razriješen je službe biskupijskog povjerenika za pastoral obitelji.

vlč. BOŽIDAR VOLARIĆ imenovan je voditeljem Ureda za obitelj;

vlč. DENIS ŽUŠKIN razriješen je službe župnika u Orlecu, Lubenicama, Valunu i Vrani te je imenovan duhovnim pomoćnikom u Dobrinju.

➢ **OBAVIJEST**

BISKUPIJSKO SAVJETOVALIŠTE ZA BRAK I OBITELJ

S početkom nove pastoralne godine dolazi do promjene i pri Biskupijskom savjetovalištu za brak i obitelj. Nova psihologinja je mr. psych. Patricija Kuljanić iz Malog Lošinja. Zaintesirani je mogu kontaktirati na e-mail: patricija.kuljanic@gmail.com

➢ **IZVJEŠTAJI**

ŽUPANIJSKI STRUČNI SKUP VJEROUČITELJA RIJEČKE NADBISKUPIJE I KRČKE BISKUPIJE

– Rijeka, 23. svibnja 2026. –

Katolički vjeronauk i Građanski odgoj bila je tema stručnog skupa vjeroučitelja Riječke nadbiskupije i Krčke biskupije 23. svibnja u nadbiskupskom domu u Rijeci. »Odgoj za mir, toleranciju i dijalog cilj je svakog učitelja, to je poveznica svih odgojnih predmeta i među predmetnih programa«, istaknula je u uvodnim riječima voditeljica riječkog Katehetskog ureda Ksenija Rukavina Kovačević objasnivši kako katolički vjeronauk ima mnogo zajedničkih točaka s programom građanskog odgoja. »Naš predmet nema samo svoju pedagošku utemeljenost i teološku dimenziju, nego i te kako ima i socijalnu, društvenu, stoga je važno promišljanje o suodnosu katoličkog vjeronauka i građanskog odgoja.« O tome je u središnjem izlaganju govorila Adriana Glavan ravnateljica OŠ Kostrena istaknuvši kako su tolerancija i prihvaćanje drugoga preduvjeti za djelovanje u smjeru zajedničkog cilja, stvaranja boljeg društva.

To je ujedno bio i odgovor na pitanje o razlikama u vrijednosnim stavovima koje se pojavljuju u pojedinim tematskim cjelinama između ova dva predmeta. »Čak i kad se ne slažemo u svemu možemo zajednički graditi društvo i ne trebamo zbog toga jedni druge isključivati. Tolerancija nije odustajanje od svoga, nego poštovanje i onog drugog. To je put, bez toga ne možemo graditi bolji svijet, a to je zadaća Crkve«, poručio je vjeroučiteljima riječki nadbiskup Mate Uzinić.

»Živimo u sekularnom i pluralnom svijetu. Kršćanstvo je samo jedna od ponuda, nemamo pravo pretendirati da naša ponuda bude jedina. Ako se postavimo prema ovim pitanjima na način da namećemo svoje i ne želimo čuti drugo, onda se zapravo postavljamo u poziciju onih koji žele gospodariti društvom, a ne žele biti su-graditelji društva zajedno s drugima«, rekao je nadbiskup. »Krist nam je model prema kojemu trebamo činiti sve što činimo. I iz početaka kršćanstva možemo puno naučiti. Kako su oni promijenili svijet? Tako što su ulazili u dijalog s njim, što su razgovarali, nisu ga nasilno željeli promijeniti. Ja doista vidim ovo kao priliku da i mi sami uđemo u taj svijet i naučimo puno iz građanskog odgoja, što onda možemo primijeniti i u vjeronauku.«

U uvodnim je riječima nadbiskup Uzinić podsjetio na riječi pape Lava XIV. koji obrazovanje predstavlja kao jedno od najsnažnijih sredstava za promjenu svijeta. Papa u tom

podučavanju izdvaja tri izazova. Prvi je izazov razumijevanja smisla života, drugi je uz tehnološke sposobnosti razvijati i emocionalnu, duhovnu, društvenu i ekološku inteligenciju, a treći je odgoj za mir. »Mir koji je nenasilan, razoružan i razoružavajući, kako to kaže često papa Lav, koji ne zahtijeva samo puko primirje, nego i razoružanje srca te odbacivanje svakog oblika nasilja i vulgarnosti«, rekao je nadbiskup.

Mir je izazov za sve koji su uključeni u odgojno-obrazovne procese rekao je nadbiskup Uzinić. »Trebamo mlade učiti da budu graditelji mira, počevši od svojih svakodnevnih sredina: obitelji, škole, sporta, kruga prijatelja. Trebamo ih učiti, i još više im pokazivati primjerom, da se ne trebaju bojati drugih ljudi. Da ne grade zidove i ne postavljaju žiletžice, nego da grade mostove, idu u susret ljudima drugih kultura i vjera, onima koji vjeruju drugačije i onima koji uopće ne vjeruju. Osobito ih trebamo učiti da budu bližnji onima kojima se trebaju činiti bližnjima i da budu braća i sestre svima.«

Nastavljajući s papinim preporukama nadbiskup je istaknuo kako je za postizanje mira potrebno učiti kako izbjegavati agresivne riječi i osude, zatim staviti u središte ljudsku osobu, maštu i osjećaje te promicati društvenu pravednost i odgovornost. »Odgoj za mir podrazumijeva priznavanje jednakog dostojanstva i jednakih prava svima, kao i našu odgovornost za druge. A u duhu toga je i poštovanje drugoga u njegovoj različitosti.«

Podsjetio i na »diktaturu ravnodušnosti« o kojoj je govorio papa Franjo te »globalizaciju nemoći« pape Lava XIV. »Možda mislimo da ne možemo ništa promijeniti. Ali možemo. Možemo tako da sami ne prihvaćamo logiku u kojoj je naoružanje rješenje, u kojoj su ratovi koji se vode nešto što se mora događati, nego da prije svega promijenimo sebe, a onda da tome učimo naše mlade, naše učenike, da je moguć bolji i drugačiji svijet.«

S tim ciljem nužna je suradnja svih ljudi, istaknuo je nadbiskup, bez obzira na vjerske, vrijednosne ili ideološke razlike. Pozvao je stoga vjeroučitelje na suradnju u provođenju građanskog odgoja iako postoje i razlike i predrasude. »Mi nismo i ne smijemo biti suprotstavljeni, osobito kad su u pitanju teme mira, tolerancije i dijaloga, nego moramo biti suradnici«, zaključio je nadbiskup Uzinić.

Na njegov se poziv nadovezala ravnateljica Glavan te potaknula vjeroučitelje da se istinski približe svojim učenicima, temama i problemima koji ih zaokupljaju. »Vjeroučitelj mora moći, mora znati pokazati širinu jer isključivost nikad nije donijela ništa dobroga. ‘Fanatizam nije religioznost nego njezino izobličenje’, rekao je i upozorio nas papa Franjo. Kada danas govorimo o domoljublju i odgovornosti, vjeroučitelj ne postaje veći domoljub ako potiče netoleranciju, ako širi stereotipe, već upravo ako razvija ljubav prema vlastitom narodu na način da poštuje druge. Ivan Pavao II. često je upozoravao da nacionalni identitet mora biti povezan s poštivanjem dostojanstva svakoga čovjeka. Takvi moraju biti i naši satovi vjeronauka.« S obzirom da je i sama bila vjeroučiteljica pozvala je kolege da se aktivno uključe u provođenje programa građanskog odgoja. »Nemojte propustiti priliku ukrcati se u vlak, i to ne u posljednji vagon nego budite lokomotiva u vašim školama, u vašim zajednicama. Surađujte sa župnikom, sa župnom zajednicom, surađujte s lokalnom zajednicom. To je prilika da pokažemo da su dostojanstvo i osjet-

ljivost prema ranjivima, uključivost, odgoj za mir, toleranciju i nenasilje zapravo u temeljima katoličkoga vjeronauka i da mi nismo protiv građanskog odgoja, nego upravo da smo mi pronositelji takvoga odgoja«, poručila je Glavan.

Nakon predavanja vjeroučitelji su uz voditeljice županijskih stručnih vijeća Tomislave Milušić i Ivane Kamenar Borčić te vjeroučiteljice Petre Štokić i Klare Labinac govorili o primjerima dobre prakse. Molitveni završetak susreta predvodio je predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije Zvonimir Seršić. Meditativni uvod pripremili su Miroslav Radić i Goran Bijelić.

Izvor: www.ri-nadbiskupija.hr

VLČ. MARKO MIKIĆ ZAREĐEN ZA SVEĆENIKA KRČKE BISKUPIJE

– Krk, 30. svibnja 2026. –

Tijekom svečanog misnog slavlja, u subotnje jutro 30. svibnja, u katedrali Uznesenja B. D. Marije u Krku, polaganjem ruku i posvetnom molitvom krčkog biskupa mons. Ivice Petanjka, đakon vlč. Marko Mikić iz Malog Lošinja zaređen je za svećenika Krčke biskupije.

Koncelebriralo je 46 svećenika i redovnika, a Kroz misno slavlje i obred ređenja vjernike je vodio vlč. Božidar Volarić.

Prvo čitanje pročitala je ređenikova majka Ružica Mikić, psalam su otpjevale Madina Hofmann Budinić i Antonia Blajić iz Malog Lošinja, drugo čitanje čitao je bogoslov Marko Sušac, a Evanđelje đakon Dominik Hrupek. Pjevanje su animirali krčki katedralni i biskupijski zbor pod vodstvom m° Josipa Vidasa i uz orguljašku pratnju Saše Udine.

Biskup Petanjak održao je prigodnu homiliju u kojoj je pojasnio kako je Isus Krist poslanje koje je dobio od Oca prenio svakome od nas, a posebice apostolima odn. svećenicima:

»U svemu što je Isus činio spoznajemo Božje djelovanje i otkrivamo njegovu pravu narav i sućutno srce Božje. Vidimo da Isus ne zaobilazi nikoga, za njega ne postoje važna i nevažna mjesta i ljudi kojima bi trebalo ići i drugi koje bi trebalo zaobići. Važno mu je svako mjesto i svaki čovjek i svakome upućuje svoj pogled koji sve proniče kao što donosi Matejevo evanđelje: Kad Isus ugleda mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira (Mt 9,36).

Dovoljan je samo pogled da Isus snimi stvarno stanje. Budući da je u pitanju čovjek i društvo koje kao da je izgubilo orijentir u životu i prijeti mu duševna i tjelesna malaksalost, Isus najprije poziva na molitvu: Molite gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju (Mt 9,37).«

Biskup ističe kako nam je činiti isto: »Svijet nije ni moj ni tvoj, nego Božji. Molite da Otac providi i da nas prosvijetli kako da pomognemo ovom svijetu. On će nas poučiti, a mi

moramo djelovati. Nakon poziva na molitvu, Isus doziva dvanaestoricu i daje im poslanje da čine isto ono što on čini. Poslanje koje je Isus dobio od Oca i izvršava ga, predaje učenicima i očekuje da ga izvrše, a to je spasenje svijeta.

Iza svakog imena od ove dvanestorice stoji osobna povijest, zanimanje, njegov karakter i narav. Svi su bili različiti i sve ih je Isus pozvao. Nikome nije uskratio svoju milost i nikoga nije gurnuo u stranu i sami su se čudili koliko su bili uspješni u svome poslanju, a opet nisu svi ustrajali do kraja. Potvrda je to kako je Bog širok u svojim darovima, ali nas ostavlja potpuno slobodnima. Ne može se ići za Isusom nasilu, obješena nosa i smrknuta lica. Ne može se propovijedati Radosna vijest ako propovjedniku srce ne gori i ako nema poput Isusa onaj pogled iz kojeg blista srce suosjećajno iz kojeg izlaze riječi: *Žao mi je naroda!*«

Ređeniku Marku biskup je poručio: »Nitko te tako dobro ne poznaje kao Gospodin, a pozvao te je. I ti se odazvao. Do sada si prije svega bio učenik i ako budeš ponizan ostat ćeš učenik do konca svog života, ali od danas postaješ i apostol. Dobivaš poslanje od Crkve da u ime Isusovo ideš u svijet i propovijedaš njegovo evanđelje prije svega svojim životom. Svatko od nas toj riječi Božjoj daje svoj pečat i obilježje, tijelo. Po nama postaje vidljiva i prepoznatljiva.

Izrastao si iz ove mjesne Crkve i Gospodin te poziva da najprije pođeš k izgubljenim ovcama ove biskupije. Ne znamo koga će Gospodin postaviti na naš put. Možemo poput svećenika i levita zaobići onoga za koga mislimo da smo na njega slučajno naletjeli na putu, a možemo se poput milosrdnog Samarijanca zaustaviti i pokazati sućutno lice Isusovo. Samo Bog zna po kome nam želi progovoriti, a mi to možemo saznati samo ako budemo imali širinu Isusova pogleda.

Moli se da ti Gospodin udijeli širinu svoga pogleda, jer ovaj svijet koji zagovara neodgovornu slobodu i svatko ima svoju i svatko misli da je pun pameti, došli smo do točke usijanja na koju je sveti Pavao upozorio svog učenika Timoteja: Doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka, nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima; od istine će uho odvraćati, a bajkama se priklanjati. Ti, naprotiv, budi trijezan u svemu, zlopati se, djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni! (2 Tim 4, 3-5).

Navjestitelj Kristovog evanđelja mora biti uporan i nepokolebljiv, a njegov navještaj mora imati kvalitete velikodušnosti i pravovjernosti. Samo ako je navjestitelj velikodušan imat će dovoljno široko srce da u ljubavi uvidi potrebe naroda kojem je poslan i mora biti sposoban on sam ostati vjeran evanđeoskoj istini koja se ne može prilagođavati niti njemu kao navjestitelju, niti onima kojima se naviješta.«

Za kraj Biskup napominje »Za Isusa Krista se opredjeljuje jednom zauvijek i ne ulaže se nešto od sebe, nego sebe. Po euharistiji koju ćeš svaki dan slaviti, vidimo da Krist nikada ne daje nešto nego svega sebe. Dok god budeš težio i budeš se trudio, unatoč ljudskoj slabosti, da svaki dan sebe daješ i sebe ugrađuješ u ovu Kristovu Crkvu i u ovaj narod koji to od tebe očekuje, bit ćeš sretan i bit ćeš blagoslovljen Kristov učenik i apostol.«

Nakon homilije, na đakona, prostrtog pred oltarom, zazvan je zagovor Svih svetih. Litanije je otpjevao bogoslov Dominik Kamenar iz Vrbnika. Uslijedilo je polaganje ruku, prvo

biskupa ordinarija Ivice, a zatim svih prisutnih svećenika, izricanje molitve ređenja, odijevanje novozaređenog svećenika u misno ruho, pomazivanje njegovih dlanova te predaja euharistijskih darova. Potom se novozaređeni svećenik pridružio biskupu i ostalim koncelebrantima u slavljenju euharistije.

Uime župe Mali Lošinj, biskupu i ređeniku čestitku je izrekao ministrant Anton Sorić, a buket cvijeća biskupu i ređeniku predale su Lucija Depikolozvane i Laura Karabaić iz Krka.

Na kraju misnog slavlja biskup Ivica čestitao je Marku i njegovoj obitelji i pozdravio sve svećenike, prijatelje i članove obitelji koji su došli podržati Marka, s njime se veseliti i zahvaliti Bogu. Zahvalio je i svima koji su doprinijeli da ova svečanost bude lijepa te čestitao okupljenima Dan državnosti. Sve je pozvao da grade zajedništvo i bratski se podupiru u primljenom poslanju.

Irena Žužić

SVEČANIM MISNIM SLAVLJEM PROSLAVLJENA SVETKOVINA SV. KVIRINA

– Krk, 3. lipnja 2026. –

U srijedu 3. lipnja, svečanim koncelebriranim misnim slavljem u krčkoj katedrali, proslavljena je svetkovina sv. Kvirina, zaštitnika Biskupije Krk i grada Krka. Misno slavlje je predvodio mons. Vlado Razum, pomoćni biskup zagrebački, a koncelebrirali su riječki nadbiskup Mate Uzinić, porečki i pulski biskup Ivan Štironja, krčki biskup Ivica Petanjak te dvadeset i šestorica svećenika i redovnika.

Na početku euharistije, riječi pozdrava okupljenima uputio je krčki biskup Ivica Petanjak. Budući se slavlje sv. Kvirina ove godine prebacilo dan ranije zbog preklapanja sa svetkovinom Tijelova, biskup napominje: »Ove godine slavimo svog nebeskog zaštitnika, svetog Kvirina biskupa i mučenika, uoči njegovog rođendana za nebo i uoči svetkovine Tijelova. Ova dva blagdana se međusobno dopunjuju i tumače. Isus Krist koji je sebe prinio na križu za naše spasenje i trajno ostao prisutan među nama pod prilikama kruha i vina, darujući nam svega sebe, zauvijek je postao uzorom svim mučenicima, koji ne daju nešto od sebe, nego svega sebe. Tako i naš nebeski zaštitnik sveti Kvirin, koji se kao svećenik i biskup u potpunosti stavio u službu Bogu i ljudima, pečati svoje zvanje i poslanje svojim životom i svojom krvlju, ostajući nepokolebljivo vjeran Isusu Kristu, samome sebi i narodu Božjem kojem je bio poslan. Blagdan svetog Kvirina na najbolji nas mogući način priprema za sutrašnju svetkovinu Presvetog Tijela i krvi Kristove i poziva na hrabro i odlučno svjedočenje za Krista i evanđeoske vrednote.« Pozdravio je prisutne biskupe, svećenike i redovnike, sve koji sudjeluju u euharistiji te načelnike općina i načelnika Grada Krka koji slavi svoj dan. Biskupu Razumu zahvalio je na spremnosti da predvodi ovu proslavu.

Biskup Vlado Razum izrekao je prigodnu homiliju te najprije istaknuo kako »Svaka euharistija ima za cilj našu preobrazbu i naše posvećenje kako bi Gospodin po nama mogao trajno u svijetu uprisutnjivati svoje djelo spasenja.«

Spominjući se Isusove posljednje večere ističe kako Isus u toj prigodi najprije izriče molitvu i sjedinjuje se s Ocem, a na isto poziva i nas. Druga gesta je pranje nogu, gesta u kojoj je Isus očitovao da mu je poziv služenje. »Tek kad izlazimo iz sebe i svoj život usmjeravamo prema drugome, tada se u nama i po nama stvara bolji svijet«. Treće što nam je dao, kaže biskup, jesu kruh i vino, znakovi njegove spasenjske prisutnost koji nas preobražavaju i u nama stvaraju bistrinu pogleda i spremnost da Isusa do kraja nasljedujemo. »Samo po euharistiji dobivamo život vječni i možemo u ovaj svijet donositi što je od Duha Božjega, preobražavati svijet u kojem živimo. Samo po snazi odozgor možemo s odlučnošću i nepokolebljivo nasljedovati i svjedočiti Krista pa i kad to pretpostavlja muku, protivljenje i odbacivanje.«

Primjeri prvih mučenika, primjer sv. Kvirina, ali i tolikih drugih, ukazuje biskup Razum, inspiracija su i nama danas, kako se hrabrim i mirnim svjedočenjem gradi civilizacija ljubavi i života i onda kad se nailazi na mržnju, odbacivanje pa i mučenje. Današnje vrijeme obilježeno je površnošću, užurbanošću, bukom, čovjek bježi od žrtve i predanosti i gotovo da je nesposoban i nespreman donijeti životne odluke i ustrajati u njima što rađa tjeskobom i nezadovoljstvom. »Ono što je važno osvijestiti«, kaže mons. Razum, je da je »put obraćenja put koji traje, koji traži napuštanje starih obrazaca, koji traži duboki rad na sebi i koji se ne događa u trenutku, kako često priželjkujemo, već je cjeloživotni hod s Gospodinom. Taj hod nas onda usmjeruje i prema drugome, prema spremnosti da se uključimo u život Crkve i da donosimo Božju poruku mira i milosrđa svima, a posebice najpotrebnijima«.

Pjevanje je animirao biskupijski zbor pod ravnanjem m° Josipa Vidasa, uz orguljašku pratnju i svirače limene glazbe iz Krka.

Prvo čitanje pročitala je Katarina Buljan iz Svetog Vida, psalam je pjevao Jurica Goja iz Njivica, drugo čitanje čitao je bogoslov Marko Sušac, a molitvu vjernika predvodila je Barbara Marinović iz Krka.

Irena Žužić

OBILJEŽAVANJA DANA SVEĆENIČKOG POSVEĆENJA

Susret svećenika Creskog i Lošinjskog dekanata u Cresu

U samostanu franjevaca konventualaca sv. Frane u Cresu 11. lipnja održan je Dan svećeničkog posvećenja za svećenike Creskog i Lošinjskog dekanata. Susret su organizirali creski dekan don Mario Kosić i lošinjski dekan don Robert Zubović, a sudjelovalo je četrnaest svećenika iz oba dekanata.

Program susreta započeo je duhovnim nagovorom fra Ljudevita Maračića koji je promišljao o identitetu i poslanju svećenika, polazeći od poziva na svetost i trajno svećeničko posvećenje. Govoreći o svećeništvu kroz biblijsku, patrističku i crkvenu tradiciju, podsjetio je na dostojanstvo, ali i odgovornost svećeničke službe, naglašavajući da je temelj

svakoga autentičnog pastoralnog djelovanja osobna svetost i nasljedovanje Krista. Posebno je potaknuo okupljene svećenike da u izazovima suvremenoga vremena ostanu vjerni svome pozivu, njegujući duhovni život, bratsko zajedništvo i trajnu formaciju.

Nakon nagovora slavljena je misa koju je predvodio lošinjski dekan don Robert Zubović. U homiliji je fra Ljudevit Maračić, polazeći od preporuka iz *Vademecuma za pastire* kardinala Jorgea Medine Estéveza, podsjetio okupljene svećenike na važnost vjernosti svakodnevnim duhovnim obvezama koje hrane i učvršćuju svećenički poziv. Istaknuo je važnost molitve Časoslova, svakodnevnog slavljenja euharistije, klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom, redovite ispovijedi, razmatranja Božje riječi i pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji. Naglasio je kako svećenik svoju službu može autentično živjeti samo ako je trajno ukorijenjen u osobnom odnosu s Kristom te ako sav svoj život i pastoralno djelovanje promatra kao služenje Bogu i povjerenom mu narodu.

Po završetku misnog slavlja sudionici su nastavili druženje na zajedničkom ručku u samostanu sv. Frane.

Susret svećenika Otoka Krka u Krku

U petak 12. lipnja, na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, u samostanu sv. Franje Asiškog franjevaca trećoredaca u Krku, svećenici otoka Krka okupili su se na duhovnu obnovu.

Prigodno predavanje održao je fra Matej Jovanovac TOR. Temeljeći svoj nagovor na tekstu iz Dj 6 i ustanovljenju sedmorice poslužitelja, odn. ističući citat »Nije pravo da mi napustimo riječ Božju«, fra Matej je naglasio važnost da svećenik, poput Krista kojeg nasljeduje i čija je slika, njeguje prvenstveno povezanost s Ocem. Samo iz te povezanosti s Ocem on ostvaruje svoj identitet, vlastiti poziv, poslanje i razlučuje što je ono bitno na što ga Bog poziva i ostavlja ono što ga od tog poziva udaljuje.

Nakon razmatranja, uslijedila je prilika za ispovijed, molitva Srednjeg časa, zajedničko druženje i ručak.

Susret svećenika Rapskog dekanata u Supetarskoj Dragi

Ove su se godina već uobičajeno o svetkovini Presvetog Srca Isuova svećenici otoka Raba okupili u kapeli Srca Isusova u zaseoku Gonar u župi Supetarska Draga.

Svetu misu je predslavio župnik Lopara vlč. Božidar Volarić.

Predvoditelj je svoju homiliju temeljio na novoj enciklici pape Lava XIV. pod nazivom *Magnifica humanitas*. Istaknuo je kako nas ova svetkovina i predložena Božja riječ vodi u samo središte kršćanske vjere, u otajstvo Srca Isusova: sve počinje Božjom ljubavlju koja nam prethodi. U današnje vrijeme kada čovjek često svoju vrijednost mjeri postignućima, produktivnošću i uspjehom, Srce Isusovo vraća nas istini da je čovjek najprije ljubljeno biće. Problem nije što Bog prestaje ljubiti, nego što mi zaboravljamo da smo ljubljeni. Presveto Srce Isusovo nije prije svega poziv da mi više ljubimo Boga, nego najprije objava da nas Bog neizmjerno ljubi – *Bog je ljubav* kako na ovaj dan čitamo u poslanici sv. Ivana apostola.

Na tragu nove papine enciklike i papinih poticaja propovjednik je istaknuo i usporedio današnju svetkovinu u odnosu na suvremeni svijet i umjetnu inteligenciju koja nam se nameće na svakom koraku.

Promišljanje je zaključio riječima kako nas na kraju dana Bog neće pitati koliko smo podataka prikupili i obradili, koliko smo toga posjedovali ili koliko smo bili uspješni. Pitat će nas jesmo li ljubili, jesmo li imali srce slično Srcu njegova Sina.

Radost ovog susreta i slavlja svećenici su nastavili kasnije u zajedničkom bratskom druženju.

DIJAMANTNI SVEĆENIČKI JUBILEJ DON DINKA DEŽELIĆA

– Cres, 3. srpnja 2026. –

Umirovljeni svećenik Krčke biskupije don Dinko Deželić proslavio je u petak, 3. srpnja, u župnoj crkvi Svete Marije Velike u Cresu 60. obljetnicu svećeništva. Uz njega su suslavili krčki biskup mons. Ivica Petanjak i mons. Giuseppe Vosilla, svećenik Riječke nadbiskupije, rodom iz Cresa, koji je nedavno također proslavio dijamantni svećenički jubilej, te desetak svećenika s cresko-lošinjskog područja. Slavlju su se pridružili vjernici s otoka, posebice iz jubilarčeve rodne župe Orlec, u kojoj je proveo najveći dio svojega svećeničkog života.

Propovijedao je biskup Petanjak koji je na početku naglasio kako su se jubileji oduvijek svečano slavili zato što nas vraćaju na naše početke, u vrijeme zanosa, oduševljenja i ideala.

»Ali vraćamo se i u vrijeme stvarnosti. U 60 godina svećeništva ideali, očekivanja i nadanja morali su se pročistiti kroz realnost života. Zato nam današnji blagdan sv. Tome apostola, ne samo slavljeniku nego svima nama, može biti važan orijentir u životu. Kad netko ulazi u brak ili prima sveti red, čini to s oduševljenjem. Takvo je oduševljenje vodilo i sv. Tomu kada se odazvao Kristovu pozivu da bude njegov učenik. Sve je bilo idilično: biti uz Mesiju, svjedočiti njegovim čudesima, a onda je došla Golgota i križ. Sve se srušilo«, rekao je biskup Petanjak i nastavio tumačiti evanđelje kako je sv. Toma iz drugog pokušaja susreo uskrsloga Isusa i povjerovao.

»Iz ovog susreta uskrsloga Isusa i Tome svatko od nas kršćana može izvući pouku za svoj život. Isus nakon uskrsnuća nije bio u nekom nedostupnom svijetu. Nije digao ruke od ovoga svijeta, nego se upravo zbog jednog kolebljivca, Tome, ponovno javlja i time potvrđuje ono što je govorio za svoga zemaljskog života – da je došao potražiti i spasiti izgubljene. Isus u slavi i dalje gleda na svakoga od nas. Od tog susreta Toma će živjeti do kraja svoga života i nastavit će služiti Isusu Kristu«, objasnio je biskup Petanjak.

U nastavku propovijedi biskup Petanjak obratio se slavljeniku don Dinku.

»Samo vi znate koliko su se vaši ideali, očekivanja i nadanja ostvarili. Koliko je realnost života dopustila da ostvarite sve ono što ste željeli kada ste prije 60 godina stajali pred ovim oltarom. Ali samo ako u vjeri prihvatimo život koji nam je Bog dao, možemo na

koncu svoga života reći da smo krenuli od ovog oltara i vratili se njemu. Danas ste na istome mjestu s kojeg ste krenuli prije 60 godina zato što ste ostali vjerni Isusu Kristu i sebi«, zaključio je biskup svoju propovijed.

Na kraju mise čestitke odsutnih creskih svećenika prenio je don Renato Kučić, službenik u Državnom tajništvu Svete Stolice, koji je pročitao i blagoslov pape Lava XIV. U ime župljana Orleca čestitala je Doris Pinčić, odjevena u tradicionalnu orlečku nošnju, a u ime župljana župe Cres Franko Fučić koji je istaknuo je kako je jubilarčev život i svećeničko djelovanje obilježila jednostavna, ali snažna poruka *Evo nas kraj vas*, kojom je tijekom gotovo šest desetljeća služenja ostao vjeran ljudima i svom rodnom otoku. Zahvalio mu je na blizini, požrtvovnosti, brizi za bolesne, starije i usamljene te na riječima i primjeru kojima je mnoge učio vjeri i življenju Evanđelja. Poželio mu je dobro zdravlje, zagovor Blažene Djevice Marije i svetaca zaštitnika te još mnogo godina svećeničkog služenja.

Jednostavnim i skromnim riječima, kakav je uvijek bio, na kraju se svima na čestitkama zahvalio don Dinko i zaključio zazivom *Isuse blaga i ponizna srca učini srca naša po srcu svome!*

Don Dinko Deželić rođen je u Orlecu 21. veljače 1940. godine. Osnovnu školu završio je u Orlecu, sjemenište u Pazinu, a teološki studij pohađao je u Pazinu i Zadru te završio u Rijeci. Za đakona ga je u Biogradu na Moru zaredio zadarski pomoćni biskup Marijan Oblak, a za svećenika 3. srpnja 1966. godine u Cresu krčki biskup Karmelo Zazinović. Nakon toga obnašao je službu duhovnog pomoćnika u Cresu i Velom Lošinju, odgojitelja u Pazinskom sjemeništu, upravitelja župe Ilovik te župnika u Beleju, Ustrinama, Osoru, Lubenicama, a na kraju u Vrani i Orlecu.

Walter Salković

LJETOVANJE BOGOSLOVA KRČKE BISKUPIJE S BISKUPOM PETANJKOM

– o. Rab, 9.−12. srpnja 2026. –

Ovogodišnje ljetovanje krčkih bogoslova i krčkog biskupa Ivice Petanjka održano je od 9. do 12. srpnja na otoku Rabu. Domaćin im je bila Župa sv. Marije Magdalene u Banjolu, koja je tijekom ta četiri dana bila polazište za upoznavanje prirodnih ljepota, bogate povijesti i župnih zajednica otoka Raba.

U petak su posjetili Župu Lopar i svetište Male Gospe, a potom se uputili prema Golom otoku i otoku sv. Grgura. Uz vrsno i znalačko vodstvo g. Sanjina Patalića iz Lopara upoznali su tešku povijest Golog otoka kao zloglasnog zatvora iz vremena komunističkog režima te razgledali ostatke ženskoga zatvorskog kompleksa na otoku sv. Grguru. Za ovu morsku plovidbu posebna zahvala pripada članovima vatrogascima DVD-a Lopar koji su ih svojim gliserom prevezli do oba otoka.

U subotu su bogoslovi, predvođeni biskupom Ivicom, na blagdan sv. Benedikta slavili jutarnju svetu misu u samostanu rapskih benediktinki. Nakon euharistijskog slavlja zadržali su se u srdačnom susretu sa sestrama i upoznali njihov život i poslanje, a ostatak dana nastavili su obilazak rapskih župa i znamenitosti otoka.

Središnji događaj posljednjega dana bio je nedjeljno euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Lucije u Banjolu. Tom je prigodom biskup Ivica blagoslovio novo umjetničko raspelo postavljeno na središnji zid svetišta iznad svetohraništa. Autor križa je dr. art. Petar Popijač, akademski kipar, jedan od istaknutih hrvatskih suvremenih sakralnih umjetnika. Raspelo je dar gospodina Damira Gorupa i njegove obitelji, a njime je župna crkva dobila vrijedno umjetničko djelo koje će dodatno obogatiti liturgijski prostor i pridonositi dostojanstvu slavljenja otajstava vjere.

Boravak na Rabu protekao je u ozračju zajedništva, molitve i bratskoga druženja. Bogoslovi su imali priliku bolje upoznati život rapskih župa, bogatu kulturnu i crkvenu baštinu otoka te produbiti međusobna prijateljstva, noseći sa sobom lijepe uspomene i zahvalnost domaćinima na iskazanom gostoprimstvu.

BV

BISKUP PETANJAK SLAVIO SVETU MISU ZA HRVATSKE BRANITELJE I POGINULE U DOMOVINSKOM RATU

− Batomalj, 5. kolovoza 2026. –

Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan hrvatskih branitelja te 31. obljetnica vojno-redarstvene operacije Oluja 5. kolovoza 2026., na otoku Krku obilježeni su nizom prigodnih događanja; okupljanjima ratnih veterana, posjetama spomenicima i polaganjem vijenaca. Središnja otočna svečanost održana je u svetištu Majke Božje Goričke pokraj Batomlja, gdje je pred dvjestotinjak okupljenih sudionika biskup Ivica Petanjak služio svetu misu za hrvatske branitelje i poginule u Domovinskom ratu.

Prisjećajući se spomen čina Pashe kojim je Izabrani narod nakon izlaska iz egipatskog ropstva, četrdesetgodišnjeg hoda pustinjom, te ulaska u Obećanu zemlju, stalno uprisutnjavao te spasenjske događaje, biskup iskazuje važnost da i danas osvijestimo događaje koji su značajni za naš narod. »Da bi se jedan davni događaj trajno usjekao u kolektivnu memoriju cijelog naroda i svakoga pojedinca, svake se godine mora izvršiti isti onaj obred, iste geste, iste riječi koje su tada učinjene i izrečene, kako bi nam pomogli ih što dublje uživimo i proživimo, stavimo se u kožu i duh onih koji su sve to prošli kako bismo mi mogli živjeti i uživati u miru i slobodi. To se zove zahvalnost. Po toj zahvalnosti mi otimamo zaboravu one koji su nam služili, ali na taj način najviše sebi koristimo, jer dok god smo u povezanosti s njima na dobrom smo putu da ne ponovimo greške prošlosti i da povijest uistinu bude učiteljica života.«

Na taj način nasljedujemo postupke Boga samoga. Bog ne živi i ne djeluje kao daleki Bog koji ne mari za nas. Upravo obrnuto. »Stavlja se u našu kožu, gleda nas našim očima, poznaje nas i proniče do kraja, bolje nego mi poznajemo sami sebe, i zato je

neizmjerno strpljiv s nama, a iz tog strpljenja proizlazi njegova sućutnost, milosrđe i praštanje.«

Osvrćući se na pobjedu u vojnim akcijama Domovinskog rata biskup zaključuje: »Sve više dolazimo do svijesti i uvjerenja da je pobjeda u Domovinskom ratu čudo Božje. Postojali su svi preduvjeti da nas se izbriše s lica zemlje, a još smo tu zahvaljujući vjeri u Boga i silnom domoljublju.«

Biskup je podsjetio i na gospinu krunicu koja je postala znak identiteta hrvatskog branitelja ali i ukazivala na one koji su ih svojom molitvom pratili dok su oni ratovali. Krunica je tako postala izvanjski znak »dubokog vjerskog života, molitve i međusobne povezanosti i solidarnosti«.

Ukazujući na euharistiju u kojoj se uprisutnjuje sama Isusova žrtva, Biskup naglašava kako nam je Isus sam dao primjer da se isplati živjeti samo ono za što si spreman i umrijeti te zaključuje: »To je najviši stupanj ljubavi. Ako si za nekoga i za svoja uvjerenja spreman položiti svoj život dosegnuo si granicu iznad koje se više ne može. Na nekima se to mora doslovno ispuniti, a drugi to isto proživljavaju svojim najdubljim osjećajima i blizinom s onim koji pati i umire kao što je bio slučaj s Isusovom majkom Marijom koja u trenutku njegove agonije nije mogla učiniti ništa drugo doli stajati ispod njegova križa i očitovat mu svoju ljubav i blizinu. I to je najviši čin ljubavi. Biti solidaran i suosjećajan s patnikom i svojom blizinom i prisutnošću očitovati sućutno srce Božje i ljudsko«.

KATEHETSKI DAN ZA VJEROUČITELJE KRČKE BISKUPIJE

− Lopar, 3. rujna 2026. –

Kako je već uobičajeno, uoči početka nove školske godine, vjeroučiteljice i vjeroučitelji Krčke biskupije okupili su se na redovitom stručnom vijeću.

Ovogodišnji Katehetski dan održan je u župi Lopar na otoku Rabu. Započeo je u duhovnom ozračju u crkvi Rođenja B. D. Marije. Svetu misu predvodio je mons. Zvonimir Seršić, generalni vikar i ujedno predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije. Oslanjajući se na riječi sv. Pavla, pozvao je vjeroučitelje da kroz novu školsku godinu porade na osobnom duhovnom bogoslužju, da svakog dana u vlastitom životu razabiru ono što Bog hoće i svoje vjeroučiteljsko poslanje u duhovnosti prikazuju Bogu.

Radni dio susreta održan je u Interpretacijskom centru »Čovik i more« i bio je posvećen temi: »Primjena metode Word Café i digitalnih alata u nastavi vjeronauka«, a koordinirale su ga s. Katarina i s. Ružica iz Malog Lošinja.

Predstojnik je pri kraju susreta čestitao vjeroučiteljicama koje su tijekom protekle školske godine napredovale u zvanju: Vesni Avsec na stupnju izvrsnog savjetnika, s. Katarini Mikić i s. Ružici Dodig na postignutom stupnju mentora. Vjeroučiteljici Ivoni Mršić uručio je trajni mandat i zahvalio župniku Božidaru Volariću na gostoprimstvu. Druženje je zaključeno zajedničkim ručkom u restoranu »Laguna«.

Z. Seršić

SVEĆENICI NA DUHOVNIM VJEŽBAMA

Tradicionalno se krajem kolovoza i početkom rujna naši svećenici povlače u duhovne vježbe.

I ove godine duhovne vježbe održane su kod franjevaca na Košljunu, od ponedjeljka 24. do petka 28. kolovoza, i u Karmelićanskom samostanu u Krku, od ponedjeljka 31. kolovoza do četvrtka 3. rujna. Nekolicina svećenika sudjelovala je na duhovnim vježbama u pastoralnom centru Emaus na Plitvičkim jezerima.

Predvoditelj je bio vlč. dr. Hrvoje Kalem, svećenik Vrhbosanske biskupije i profesor fundamentalne teologije na Teologiji u Sarajevu. U svojim nagovorima svećenicima je predstavio „mali put" i bogatstvo duhovnosti sv. Male Terezije. Između ostalog pozvao ih je ljubiti ljude onako kako Gospodin ljubi.

Duhovne vježbe uvijek su prilika za osobnu duhovnu izgradnju, ali i trenuci opuštenog svećeničkog zajedništva.

Z. Seršić

S. M. SKOLASTIKA ANKA RAŠIN, benediktinka

(1934. – 2026.)

U srijedu 22. srpnja u benediktinskoj crkvi Uznesenja B. D. Marije u Krku održani su sprovodni obred i misa zadušnica za pok. s. M. Skolastiku Anku Rašin koja je preminula u utorak 21. srpnja. Misu je predvodio krčki biskup mons. Ivica Petanjak.

U homiliji, biskup Ivica napominje kako smo se od sestre oprostili na blagdan sv. Marije Magdalene koja je čeznula za blizinom Isusovom i koja ga je tražila i nakon njegove smrti. U toj njezinoj čežnji, ističe biskup, nalazimo razlog što joj se Isus prvoj ukazao. »Isus se javlja i ide u susret onome tko ga ljubi i tko ga traži. Traži se ono što se ljubi i traži se onoga koga se voli«, zaključuje biskup.

Biskup pojašnjava: »Iskustvo traženja Ljubljenog je tema koju posebno naglašavaju mistici, a svojstvena je svakom duhovnom putovanju koje ponekad nailazi na frustraciju. Ne pronađe se uvijek onoga koga se traži, ali kad se nekoga ljubi, traženje neće prestati nego će još više pojačati čežnju i postat će intenzivnije i dirljivije, što pokazuju i Marijine suze i njezino uporno zadržavanje kod praznog groba. Na koncu, ona pronalazi više nego je tražila: tražila je mrtvog Isusa, a pronašla ga je živog. Duhovno traženje uvijek pronalazi više od onoga što traži i uspostavljaju se dublje komunikacije između Krista i tražitelja«. Tako, ističe Biskup, Marijin put traženja biva uzor svakog duhovnog traženja.

O s. M. Skolastici, koja je bila rođena 1934. godine u Pakoštanima, a u ovom benediktinskom samostanu provela 67 godina, biskup je rekao: »Gospodin je s. Skolastiku, poput Marije Magdalene, u praskozorje, još za mraka, pozvao njezin imenom: 'Skolastika! dođi k meni, prijeđi prag svoje sobe i svoga samostana.' Očito ju je Gospodin na njemu i njoj znani način pozvao još davne 1959. godine kad je kao zrela djevojka u 25. godini ušla u ovaj samostan sa željom da svojim životom, molitvom i radom traži Gospodina u najobičnijim zgodama života kao vrtlarica, sakristanka, kuharica. 'Vjerujemo da će Isus danas reći: Skolastika dok si tolike godine radila u vrtu i tako hranila svoje sestre, ja sam bio s tobom i hvala ti što si u svome tako jednostavnom, a napornom radu ustrajala i vjerovala da tako služiš Bogu i ljudima, jer je to najredovitiji put svetosti i spasenja. Bez buke i čudesa, nego u svakodnevnoj molitvi i radu služiti Bogu, ljudima i sestrama'.«

Na kraju mise s. Marija Zrinka Roglić, opatica, zahvalila je o. Biskupu, svećenicima i svim okupljenima na sudjelovanju te istaknula posvećenost s. M. Skolastike neprestanoj molitvi, radu, životu u tišini i sabranosti te njezinu radost i ljubav koju je iskazivala prema sestrama i posjetiteljima samostana.

Uslijedio je ukop pokojnice na samostanskom groblju.